

HISTORIER FOR DE TENKENDE BARNA

.2.

الله
رسول
محمد

HARUN YAHYA

Barn! Hva vet dere om termitter, de hardtarbeidende skapningene som minner om maur?

Vet dere at sommerfugler, men de vakre vingene sine, begynner livet som små larver, før de til slutt kommer ut av en kokong? Vet dere hvordan hakkespetten gjemmer små eikenøtter i hull i eiketrærne, eller hvordan sel kan overleve i de iskalde havene...? Historiene dere leser i denne boken, vil fortelle dere om dem, og mange andre fascinerende dyr. Gjennom disse historiene vil dere bli bedre kjent med dyrene, og forstå hvor perfekt Allah har skapt alt sammen.

OM FORFATTEREN

Han skriver under pseudonymet Harun Yahya, og ble født i Ankara i 1956. Etter å ha fullført videregående skole i Ankara, studerte han ved Miman Sinan-universitetet i Istanbul, og filosofi ved universitetet i Istanbul. Siden 1980-årene har han publisert mange verk om temaer som politikk, forskning, og trosrelaterte emner.

Harun Yahya er godt kjent som forfatteren av viktige verk som utfordrer evolusjonistenes uriktige og grunnløse påstander, og avdekker forbindelsen mellom darwinisme og blodige ideologier som fascisme og kommunisme.

Price \$: 15

ISBN 975-6426-38-1

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اللّٰهُ
رَسُوْلُهُ
مُحَمَّدٌ

Om forfatteren

Han skriver under pseudonymet Harun Yahya, og ble født i Ankara i 1956. Etter å ha fullført videregående skole i Ankara, studerte han ved Miman Sinan-universitetet i Istanbul, og filosofi ved universitetet i Istanbul. Siden 1980-årene har han publisert mange verk om temaer som politikk, forskning, og trosrelaterte emner. Harun Yahya er godt kjent som forfatteren av viktige verk som utfordrer evolusjonistenes uriktige og grunnløse påstander, og avdekker forbindelsen mellom darwinisme og blodige ideologier som fascisme og kommunisme.

Pseudonymet er en kombinasjon av navnene Harun (Aron) og Yahya (Johannes), som en minnest til to høyt respekterte profeter som jobbet mot gudløshet blant folk. Profetens segl på forsiden av denne boken, er symbolsk og er forbundet med innholdet. Den representerer Koranen (den endelige skriften), og Profeten Muhammed (fred være med ham), den siste av profetene. Under veiledning av Koranen og Sunnah (Profetens lære), har forfatteren som mål å motbevise alle de grunnleggende prinsippene i de sekulære ideologiene, og å ha "det siste ordet", for å endelig kunne få en slutt på argumenter mot religion. Han bruker seglet til den siste Profeten, som tilegnet seg den ultimate visdom og moralske fullkommenhet, som et symbol på hans intensjon om å ha det siste ordet.

Alle bøkene av Harun Yahya har samme mål; å formidle Koranens budskap, oppmuntre leserne til å reflektere over grunnleggende trosrelaterte emner, som for eksempel Allahs eksistens og enhet, og livet etter døden, og å avdekke de gudløse systemenes tynne fundament og perverterte ideologier.

Harun Yahya har lesere i mange forskjellige land; fra India til Amerika, England til Indonesia, Polen til Bosnia, og fra Spania til Brasil. Noen av bøkene hans er tilgjengelige på engelsk, fransk, tysk, spansk, italiensk, portugisisk, urdu, arabisk, albansk, russisk, bosnisk, polsk, malaysisk, uighur-tyrkisk, og indonesisk.

Bøkene er høyt verdsatt verden rundt, og har vært en hjelp for mange for å finne tilbake til sin tro på Allah, og tilegne seg dypere innsikt i troen. Bøkenes visdom og oppriktighet, kombinert med en lettforståelig skrivestil, vil påvirke alle som leser dem. De som faktisk leser det som står i disse bøkene, kan ikke lenger forsvare ateisme eller

andre perverterte ideologier eller materialistiske filosofier, fordi disse bøkene er preget effektivitet, tydelige resultater og argumenter som ikke kan motbevise. Om man likevel fortsetter å forsvare disse ideologiene, vil det ikke lenger være oppriktig, fordi disse bøkene motbeviser selve kjernen i slike ideologier, og dermed kjernen i deres overbevisninger. Alle moderne bevegelser mot religion er nå ideologisk overvunnet, takket være bøkene av Harun Yahya.

Det er ikke tvil om at dette er et resultat av Koranens visdom og klarhet. Økonomisk vinning har ikke vært et mål for å publisere disse bøkene, men et ydmykt ønske om å hjelpe folk å finne Allahs rette vei. De som oppfordrer andre til å lese disse bøkene, slik at de kan bli bedre tjenere, har gjort dem en ubetalelig tjeneste.

I mellomtiden vil det være bortkastet tid og energi å utrede andre bøker som bare vil skape forvirring og lede dem inn i ideologisk kaos, og det vil helt klart ikke ha noen sterk eller presis effekt når det gjelder å fjerne tvil fra folks hjerter. Det er også bekreftet gjennom tidligere opplevelser. De som tviler, kan straks se at det eneste målet Harun Yahyas bøker har, er å overvinne vantro, og å spre Koranens moralske verdier. Suksessen og påvirkningskraften verkene har, er tydelig hos alle som leser dem.

Det er en ting man bør ha i bakhodet; hovedårsaken til at det fremdeles finnes ondskap, konflikter og andre prøvelser blant majoriteten av mennesker, er at sekulære ideologier er dominerende. Man kan få en slutt på det ved å overvinne ugudelige ideologier og ved å formidle Allahs forunderlige skapelse, og moralen i Koranen slik at folk kan praktisere det. Med tanke på situasjonen i verden i dag, som leder mot en spiral av vold, korrupsjon og konflikter, er det tydelig at det er dette som må til, både raskt og effektivt, før det er for sent.

Av disse grunnene vil bøkene av Harun Yahya ha en ledende rolle. Hvis Allah vil, vil disse bøkene hjelpe menneskene i det 21. århundre til å oppnå fred, rettferdighet og glede, slik vi har blitt lovt i Koranen.

Kjære barn!

• Et eget kapittel er dedikert til kollapsen av evolusjonsteorien fordi denne teorien er basisen alle anti-spirituelle filosofier er basert på. Siden Darwin avviste skapelsen, og dermed Allahs eksistens, har det gjort at folk gjennom 140 år, har begynt å falle fra troen eller begynt å tvile. Det er derfor veldig viktig å vise folk at evolusjonsteorien er et bedrag. Fordi noen av leserne våre bare har mulighet til å lese én av bøkene vi har utgitt, synes vi det er passende å dedikere et av kapitlene til en oppsummering av dette emnet.

• Alle av forfatterens bøker forklarer trosrelaterte emner i lys av vers fra Koranen, og inviterer leserne til å lære seg Allahs ord, og å praktisere dem. Versene blir nøye forklart, slik at det ikke er plass til tvil eller spørsmål hos leseren. Bøkene oppriktige, enkle og flytende stil, appellerer til folk i alle aldre, og fra alle sosiale grupper. Takket være deres effektive og klare fortellermåte, vil heller ikke bøkene virke for lange. Selv de som konstant benekter spiritualitet, vil bli påvirket av det disse bøkene dokumenterer, og kan ikke motbevise sannheten i bøkene innhold.

• Denne, og alle de andre bøkene skrevet av samme forfatter, kan bli lest hver for seg, eller diskutert i grupper. Leserene som gjerne vil lære av bøkene, vil kunne synes at diskusjoner er nyttige, fordi da kan de utveksle tanker og opplevelser med hverandre.

• I tillegg vil det være en god gjerning å hjelpe til med å få bøkene produsert, og få folk til å lese dem, for Allahs skyld. Alle bøkene av forfatteren er veldig overbevisende. Så når man skal fortelle folk om den sanne religionen, vil en av de mest effektive måtene være å oppfordre folk til å lese disse bøkene.

• Vi håper at leseren vil lese gjennom beskrivelsene av forfatterens andre bøker, på baksiden av denne boken. Forfatterens omfattende kildemateriale om trosrelaterte emner kommer veldig godt med, og er en glede å lese.

• I disse bøkene, i motsetning til mange andre bøker, vil dere ikke finne forfatterens personlige meninger, forklaringer basert på tvilsomme kilder, skrivestiler som mangler respekt og ærbødighet når det handler om hellige emner, eller håpløse, pessimistiske argumenter som skaper tvil i sinnet og avvik i hjertet.

HISTORIER FOR DE TENKENDE BARNA -2-

Si dine bønner før
bønner blir bedt over deg

Khatoons Inc.

Forelegger og distributør av islamske bøker
6650 Autumn Wind Circle
Clarksville, Maryland 21029 USA
Telefon: (410) 531-9653
1 800 667-7884

e-mail: info@khatoons.com
<http://www.khatoons.com>

Trykket av: SECIL OFSET - Desember 2003
100 Yil Mahallesi MAS-SIT Matbaacilar Sitesi
4. Cadde No: 77 Bagcilar-Istanbul
Tél: +90 212 629 06 15

www.harunyahya.com
HARUN YAHYA

INNHOOLD

Faruq og termittene	8
Asad og den fargerike sommerfuglen	10
Irfan og hakkespetten	14
Jalal og måken	16
Kamal og ildfluen	20
Ahmad og den grønne frosken	24
Hameed og den langbente storken	28
Nabeel og selen	32
Amir og kameleonen	36
Tariq og hunden	40
Farhan og hesten	44

Antar og kenguruen	48
Zaki og edderkoppen	52
Farooq og anden	54
Ali og strutsen	58
Kashif og bjørnen som elsket honning	62
Aisha og pinnsvinet	66
Mansoor og de store isbjørnene	70
Omar og fisken	80
Rashad og Tawfiq	90
Tillegg: Evolusjonsteoriens bedrag	96

FARUQ OG TERMITTENE

Det var en vakker, solfylt søndag. Faruq hadde dratt på piknik i skogen med klassen sin. Plutselig hørte Faruq en stemme som ropte; "Vær forsiktig!" Faruq begynte å lete til høyre og til venstre, usikker på hvor stemmen kom fra, men han kunne ikke se noen. Litt senere hørte han den samme stemmen igjen.

Denne gangen sa den; "Jeg er her nede!" Faruq oppdaget et insekt ved siden av foten sin som liknet veldig på en maur. "Hvem er du?" spurte han. "Jeg er en termitt," svarte den ørlille skapningen. "Jeg har aldri hørt om termitter før," sa Faruq grublende.

"Bor du alene?" "Nei," svarte insektet, "vi bor i bol i store grupper. Jeg kan vise deg et, hvis du vil." Det ville Faruq, og de dro avgårde.

Da de hadde kommet frem, viste termitten ham en høy bygn-

ing med vinduer. "Hva er det?" lurte Faruq på. "Dette er hjemmet vårt," forklarte termitten.

"Vi bygger disse selv." "Men dere er jo så små," innvendte Faruq. "Hvis vennene dine er like små som deg, hvordan er det da mulig å lage noe så enormt som dette?" Termitten smilte.

"Det er ikke rart at du er forbauset, Faruq.

At små skapninger som oss kan lage byggverk som dette er virkelig forbausende, men ikke glem at alt er lett for Allah, som skapte oss alle."

"I tillegg til å være veldig høye, har hjemmene våre også andre spesielle kjennetegn.

Vi har for eksempel barnerom, rom for dyrking av sopp, og et rom hvor dronningens trone er.

Vi har heller ikke glemt å lage ventilasjonssystem i hjemmene våre. Ved å ha det, kan vi balansere fuktigheten og temperaturen inne i bolet.

Før jeg glemmer det, må jeg fortelle deg noe annet, Faruq; termitter kan ikke se!" Faruq ble forbauset igjen, "Selv om dere er så små at man nesten ikke kan se dere, greier dere likevel å bygge høye bygninger akkurat som mennesker. Hvordan greier dere alt dette?"

Termitten smilte igjen, "Som jeg sa før, det er Allah som gir oss disse unike evnene. Han skapte oss på en sånn måte at vi har mulighet til å gjøre alle disse tingene.

Nå må jeg dra tilbake til hjemmet mitt og hjelpe vennene mine, Faruq." Faruq forstod det, "Det er greit, og jeg vil forte meg tilbake til læreren og vennene mine og fortelle hva jeg har lært om dere."

"Det er en god idé, Faruq," vinket termitten, "Pass på deg selv. Jeg håper vi sees igjen snart."

ASAD OG DE FARGERIKE SOMMERFUGLENE

I helgen dro Asad for å besøke bestefaren sin. De to dagene gikk veldig fort, og før han visste ordet av det, hadde faren kommet for å hente ham. Asad sa hadet til bestefaren sin, og satte seg i bilen. Han tittet ut av vinduet mens han ventet på at faren skulle pakke tingene hans.

En sommerfugl som satt på en blomst et lite stykke unna, flagret med vingene sine og fløy bort til bilvinduet. "Du skal dra hjem nå, ikke sant, Asad?" spurte sommerfuglen med en tynn stemme.

Asad ble forundret, "Vet du hvem jeg er?" spurte han. "Selvfølgelig gjør jeg det," smilte sommerfuglen. "Jeg hørte bestefaren din fortelle naboene om deg."

"Hvorfor kom du ikke og snakket med meg før nå?" spurte Asad. "Jeg kunne ikke, fordi jeg var i en kokong oppe i et tre i hagen," forklarte sommerfuglen.

"En kokong? Hva er det?" spurte Asad, som alltid var en nysgjerrig gutt. "La meg ta det fra begynnelsen," sa

*Everything
in the heavens
and the earth
glorifies Allah...
(Surat al-Hadid, 1)*

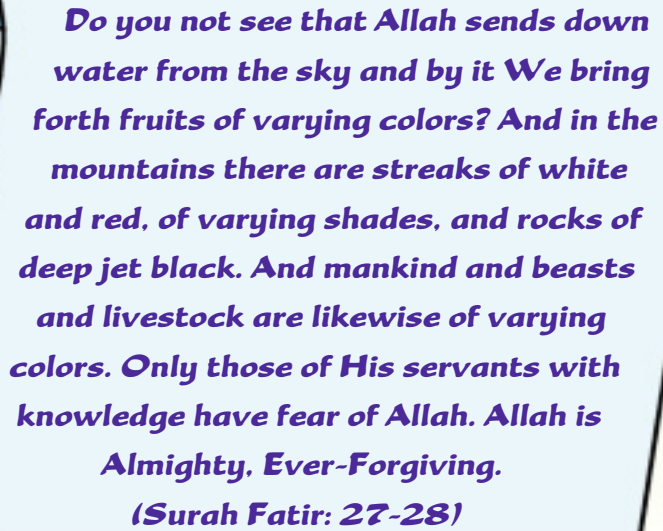
sommerfuglen
og trakk pusten.
"Når vi sommerfugler
klekker ut av eggene, er vi bare
små larver. Vi spiser ved å bite
av små biter av bladene.
Senere bruker vi en væske som
kommer ut av kroppene våre i
form av tråder, og pakker oss
selv inn i det. Det
tomme skallet som blir
igjen når vi krabber
ut, kalles en kokong.
Vi blir i skallet en
stund mens vi
vokser, og når vi
våkner opp og kommer
ut av kokongen, har vi vinger med
sterke farger. Resten av livet flyr vi
rundt og spiser av blomster.

Asad nikket langsomt, "Du mener at alle de fargerike sommerfuglene egentlig var små larver før de fikk vinger?" "Kan du se den grønne larven på den grenen?" spurte sommerfuglen. "Ja, jeg kan se den. Den spiser sultent fra et blad." "Det er lillebroren min," smilte sommerfuglen. "Om en stund vil han

*Do you not see that Allah sends down water from the sky and by it We bring forth fruits of varying colors? And in the mountains there are streaks of white and red, of varying shades, and rocks of deep jet black. And mankind and beasts and livestock are likewise of varying colors. Only those of His servants with knowledge have fear of Allah. Allah is Almighty, Ever-Forgiving.
(Surah Fatir: 27-28)*

spinne en kokong også, og en dag kommer han til å bli en sommerfugl akkurat som meg."

Asad hadde mange spørsmål han ville stille sin nye venn.
"Hvordan planlegger dere forandringen?"

Jeg mener, hvordan vet dere når dere skal komme ut av egget, hvor lenge dere skal være larver, og hvordan dere lager trådene dere bruker til å spinne kokongen?"

"Jeg planlegger ikke noe av det," forklarte sommerfuglen tålmodig. "Allah har lært oss hva vi trenger å gjøre, og når vi skal gjøre det. Vi følger bare Allahs vilje." Asad ble veldig imponert.

"Mønsteret på vingene deres er virkelig vakre. Er det sant at alle sommerfugler har forskjellige mønstre på vingene

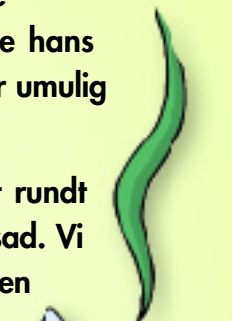
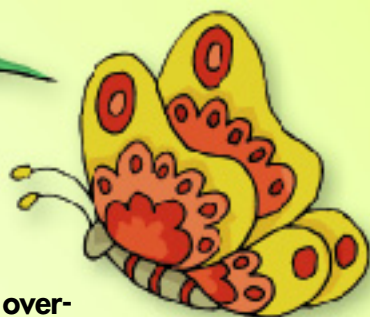
sine? De er utrolig fargerike og iøynefallende!”

“Det er et bevis på Allahs overlegne kunstneriske talent. Han skapte oss alle så vakre som mulig,” forklarte hans venn. Asad samtykket entusiastisk, “Det er umulig å overse alt det vakre Allah har skapt.

Det er hundrevis av eksempler overalt rundt oss!” Sommerfuglen var enig, “Du har helt rett, Asad. Vi må takke Allah for alle disse velsignelsene.” Asad tittet over skulderen sin, “Faren min kommer. Det ser ut som om vi straks skal dra. Det var veldig hyggelig å møte deg. Kan vi snakke sammen igjen når jeg kommer hit neste uke?” “Selvfølgelig,” nikket sommerfuglen. “Ha en trygg reise hjem.”

Alt i himlene og på jord priser Gud!
Han er den Mektige, den Vise.
(Surah al-Hadid, 1)

Du har vel lagt merke til hvordan Gud sender vann fra oven, og med det frembringer Vi frukt av forskjellige farger? I fjellene finnes forskjellige lag, hvite, røde og svarte, også blant mennesker, dyr og kveg finnes forskjellige farger. Slik er det. Men kun de av Hans tjenere frykter Gud, som har kunnskap. Gud er mektig, tilgivende.
(Surah al-Fatir, 27-28)

THE WOODPECKER AND IRFAN

En søndag gikk Irfan og faren hans en tur i skogen. Mens han gikk, tenkte han på hvor vakkert trærne og naturen var. Faren hans støtte på en venn, og mens de to voksne snakket sammen, hørte Irfan en lyd.

Tap, tap, tap, tap, tap...

Lyden kom fra et tre. Irfan gikk bort til fuglen som lagde lyden og spurte; "Hvorfor slår du til treet med nebbet ditt på den måten?" Fuglen tok en pause fra hakkingen, og snudde seg slik at den kunne se Irfan. "Jeg er en hakkespett", sa den. "Vi lager hull i trærne og bygger redene våre i dem. Noen ganger lagrer vi også maten vår i disse hullene i trærne. Dette er det første hullet jeg noen gang har laget, men jeg kommer til å lage hundrevis av dem."

Irfan så nøyer på hullet. "Det forstår jeg, men hvordan får du laget all maten på så lite plass?" spurte han. "Hakkespetter spiser for det meste bare eikenøtter, og eikenøtter er ganske små," forklarte hakkespetten. "Inni hvert hull jeg lager, putter jeg én eikenøtt. På den måten får jeg oppbevart nok mat til meg selv."

Irfan ble forvirret, "Istedenfor å slite med å lage mange små

hull," sa han, "kan du ikke heller lage ett stort hull og lagre all maten din der?"

Hakkespetten smilte: "Hvis jeg gjorde det, ville andre fugler kunne finne all maten min og stjele eikenøttene mine, men Allah skapte nebbet mitt på en sånn måte at jeg lett kunne hente ut nøtter fra hullet. Siden andre fugler ikke har samme type nebb, og dermed ikke kan hente ut nøttene sånn som jeg kan, er maten min trygg så lenge hullet er lite nok. Selvfølgelig har jeg ikke hjerne til å tenke ut alt dette. Jeg er bare en hakkespett. Det er Allah som leder meg til å gjøre disse tingene. Det er Allah som lærer meg hvordan jeg skal gjemme maten min og det er Han som skapte nebbet mitt på den rette måten slik at jeg greier å gjøre det. Dette gjelder virkelig ikke bare meg; alle dyr gjør det de gjør fordi Allah har lært dem hvordan de skal gjøre det."

Irfan var enig, "Du har rett i det. Takk for at du fortalte meg det. Du minnet meg på hvor stor makt Allah har."

Irfan sa hadet til sin lille venn, og gikk tilbake til faren sin. Han var veldig glad, fordi hvorhen han så, kunne han se et av Allahs mirakler.

JALAL OG MÅKEN

Når Jalal reiste med ferge, likte han aller best å sitte ute på dekket, ihvertfall hvis været var varmt. Da kunne han se sjøen, og få en bedre utsikt. En dag gikk Jalal på fergen med moren sin. Straks han kom på, gikk han opp på dekk og satte seg. En gruppe måker fulgte etter fergen som om de fløy om kapp. Måkene var veldig fascinerende å se på, der de stupte og snurret i luften og sloss mot hverandre om små brødbiter som passasjerene hev mot dem.

En av måkene svedde rolig ned og landet på setet ved siden av Jalal. "Hvordan likte du forestillingen vår?" spurte den. "Jeg la merke til at du studerte oss nøye. Hva er navnet ditt?" "Mitt navn er Jalal. Ja, jeg likte veldig godt å se dere fly. Jeg la merke til at dere kan sveve uten å slå med vingene. Hvordan kan dere det?"

Måken nikket. "Vi måker flytter oss etter vinden. Selv om det bare er litt vind, vil den oppadgående luftstrømmen,

eller termikken, løfte oss oppover. Vi utnytter denne bevegelsen, og vi kan fly over lange distanser uten å slå med vingene i det hele tatt. Vi beveger oss bakover eller forover inni massen av luft som stiger opp fra havet,” fortsatte den.

“Disse bevegelsene gjør at vi alltid har luft under vingene våre, og det gjør at vi kan holde oss oppe i luften uten å bruke for mye energi.” Jalal var fremdeles ikke helt sikker på om han forstod det, “Da jeg så dere oppe i luften, brukte dere ikke vingene, akkurat som dere bare hang der, og dere kan gjøre det ved å flytte dere etter vinden?”

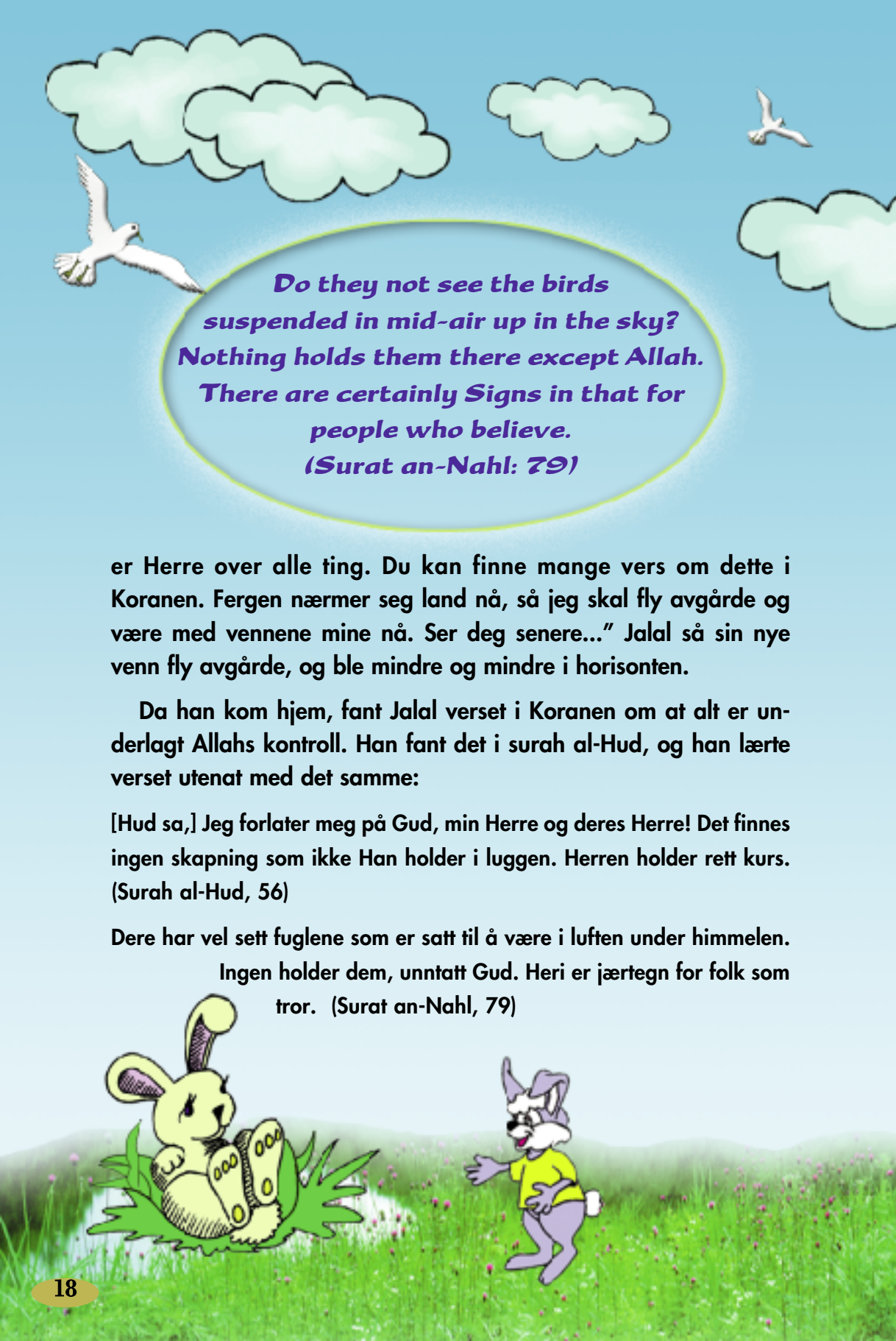

Jeg kan forstå det, men hvordan kan dere beregne hvor sterk vinden er, og hvilken retning den kommer fra?”

“Det er umulig for oss å gjøre det med vår begrensede kunnskap,” begynte måken. “Da Han skapte oss, lærte Allah oss å fly og hvordan vi kunne henge i luften uten å sløse bort energi. Dette er tegn vi har fått for at vi skal forstå hvor stor makt Allah har, og reflektere over Hans eksistens.”

Jalal hadde et annet spørsmål, “Ja, når dere henger i luften, ser det ut som om det er en tråd som holder dere oppe... For å kunne gjøre det, må dere være flinke i matte, og kunne utføre detaljerte beregninger, men dere greier det uten problemer fra første dag dere flyr, gjør dere ikke?” “Absolutt,” samtykket måken. “Vår Herre ga hver eneste skapning inspirasjonen den trenger. Vi gjør alle det vi er bedt om å gjøre. Du må aldri glemme at Allah omfavner alt, og alt er under Hans kontroll. Han

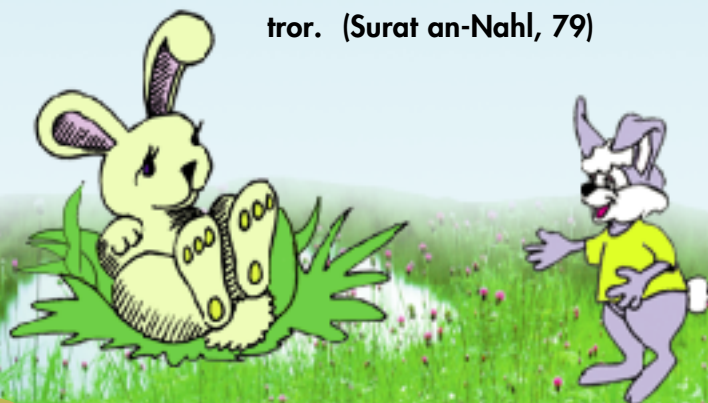
***Do they not see the birds
suspended in mid-air up in the sky?
Nothing holds them there except Allah.
There are certainly Signs in that for
people who believe.
(Surat an-Nahl: 79)***

er Herre over alle ting. Du kan finne mange vers om dette i Koranen. Fergen nærmer seg land nå, så jeg skal fly avgårde og være med vennene mine nå. Ser deg senere..." Jalal så sin nye venn fly avgårde, og ble mindre og mindre i horisonten.

Da han kom hjem, fant Jalal verset i Koranen om at alt er underlagt Allahs kontroll. Han fant det i surah al-Hud, og han lærte verset utenat med det samme:

[Hud sa,] Jeg forlater meg på Gud, min Herre og deres Herre! Det finnes ingen skapning som ikke Han holder i luggen. Herren holder rett kurs. (Surah al-Hud, 56)

Dere har vel sett fuglene som er satt til å være i luften under himmelen. Ingen holder dem, unntatt Gud. Heri er jærtegn for folk som tror. (Surat an-Nahl, 79)

Kjære barn, har dere hørt om en type fugl som kalles ovnhøns? Når disse fuglene skal ta seg av små kyllinger, er det alltid hannene har ansvaret med å gjøre det. Først graver moren et stort hull og legger eggene i hullet. Etter at hun har gjort det, må hannen sørge for at temperaturen i redet er på tre grader celsius. For å kunne måle temperaturen i redet, må hannen stikke nebbet sitt ned i sanden som dekker eggene, og bruke nebbet sitt som termometer. Fuglen gjør dette flere ganger. Hvis temperaturen i redet stiger, må den forte seg å åpne luftehull i sanden slik at temperaturen synker igjen. Nebbet til fuglen er så ømfintlig at hvis noen hiver en håndfull med jord på toppen av redet, og temperaturen stiger et ørlite hakk, vil fuglen kunne merke det. Vi kan bare utføre denne type målinger hvis vi bruker et termometer, men likevel har ovnhøns gjort dette i århundrer uten å begå en eneste feil. Dette er fordi Allah har lært dem alt, og det er Allah den Allmektige som skapte et nebb som er like sensitivt som et termometer.

KAMAL OG ILDFLUEN

På sommeren pleide Kamal og familien hans å spise middag i hagen. En ettermiddag, mens de reiste seg fra bordet, så Kamal et lys som skrudde seg av og på innimellom trærne i utkanten av hagen. Han gikk bort til trærne for å se hva det var, og han la merke til et insekt som fløy rundt, men dette insektet var veldig ulikt de han pleide å se på dagtid. Det utstrålte lys mens det fløy. Insektet stoppet et øyeblikk, og kom bort til Kamal. "Hello," sa det. "Du ser veldig forbauset ut. Du har stirret på meg veldig lenge. Mitt navn er Ildflue, hva er ditt?" "Mitt navn er Kamal. Du har rett, jeg har aldri sett et insekt som blafrer med lys på samme måte som du gjorde tidligere. Gulgrønne lysstråler kommer ut fra kroppen din. Jeg husker at jeg brant meg da jeg kom nær lyset i en lyspære, så vil ikke lyset fra kroppen din skade deg?"

Insektet nikket. "Du har rett, Kamal, når du sier at lamper er veldig varme mens de er skrudd på. Lyspærer bruker elektrisk energi til å produsere lys, og noe av den energien blir til varme. Det gjør at pæren kan bli veldig varm, men vi tar ikke energi fra noe utenfor lyset som kroppene våre utstråler." Kamal tenkte over det, og forstod, "Så det betyr at dere ikke blir varme?" spurte han. "Det er riktig," samtykket ildfluen. "Vi produserer energi selv, og vi er veldig forsiktige når vi bruker den. Det betyr at vi

ikke sløser med energien vår, og at den ikke produserer varme som ville skadet oss."

Kamal tenkte over dette et øyeblikk, "Det er et veldig gjennomført system." "Ja, det er det," samtykket vennen hans. "Da Allah skapte oss, sørget Han for alt vi trengte, og på den beste måten. Når vi flyr, slår vi veldig fort med vingene våre. Selvfølgelig er det en jobb som trenger mye energi, men fordi lyset vårt ikke bruker så mye av energien vår, er det ikke noe problem for oss." Kamal hadde et spørsmål til han hadde lyst til å stille, "Hva bruker dere lyset dere utstråler til?" Vennen hans forklarte: "Vi bruker det både til å levere beskjeder til hverandre, og for å forsvare oss. Når vi vil si noe til hverandre, kommuniserer vi ved å blafre med lysene våre. Andre ganger bruker vi det til å skremme fiendene våre, og å holde dem borte fra oss."

Kamal ble veldig imponert over hva vennen hans hadde fortalt ham, "Så alt dere trenger er inni deres egne kropp, og dere trenger ikke å slite dere ut!" "Det er riktig," svarte ildfluen. "Selv om de virkelig prøver,

greier aldri forskere å lage et system som kan måle seg med vårt. Som jeg sa før, har Allah skapt oss på den vakreste måten, og på den måten som best kan hjelpe oss, akkurat som med alle andre skapninger."

Kamal smilte. "Tusen takk. Det du har fortalt meg er veldig interessant. Jeg forstår nå hva verset jeg leste i går betyr, "Er vel Han som skaper som den som intet skaper? Vil dere ikke tenke etter?" (Surat an-Nahl, 17) "Når man ser på alt det Allah har skapt, og på oss selv, er det mange eksempler man kan lære av!"

"Ja, Kamal, hver eneste levende skapning er et tegn på Allahs overlegne skaperevne. Det vil du kunne huske på hver gang du ser på noe. Nå burde jeg gå, men ikke glem det vi har snakket om!" Kamal vinket farvel til sin venn, "Det var hyggelig å ha møtt deg. Jeg håper vi sees igjen..."

På veien hjem, tenkte Kamal på den utrolige utformingen til ildfluen, og var ivrig etter å fortelle familien sin om sin lille venn. Han er Gud, Skaperen, Fornyeren, Formeren! Hans er de vakreste navn! Alt som er i himlene og på jord priser Ham! Han er den Mektige, den Vise (Surat al-Hashr, 24)

Rødehavet ligger mellom to ørkener. Ingen elver eller annet ferskvann renner inn i det. Med andre ord er det ingen

overføring av oksygen eller nitrogen. Normalt ville denne sjøen vært en ufruktbar ørken på samme måte som landene som omkranser den, men likevel omfatter den koraller av alle mulige slags typer. Disse korallene lever der til tross for vanskelige forhold, og de kan gjøre det på grunn av symbiosen (måten de lever med andre levende skapninger på) de har utviklet med andre skapninger som etterlikner planter, og som kalles alger. Alger gjemmer seg for fiendene sine inni korallrevene, og bruker sollys for å kunne utføre fotosyntesen. Dette harmoniske levesettet mellom disse to skapningene er enda et bevis på Allahs forunderlige skapelse.

AHMAD OG DEN GRØNNE FROSKEN

helgen drog Ahmad med faren sin på fisketur til innsjøen. Mens faren hans forberedte fiskestengene, spurte Ahmad ham om han fikk lov til å vandre litt rundt. Faren hans sa at det var greit så lenge han ikke gikk for langt unna.

Ahmad begynte å gå mellom kratene på kanten av innsjøen. En frosk hoppet plutselig ut fra mellom to busker, og landet på en sten rett foran ham. "Du trakket nesten på meg!" klaget frosken.

"Jeg beklager," svarte Ahmad. "Du går i ett med bladene,

så jeg la ikke merke til deg, lille frosk. Mitt navn er Ahmad, og jeg går meg en tur." Frosken smilte, "Det er hyggelig å møte deg, Ahmad. Det er helt naturlig at du ikke la merke til meg. Jeg bor blant buskene, og fargen min går i ett med bladene. På den måten kan ikke fiendene mine få bedre øye på meg enn det du gjorde. Det er derfor veldig lett å gjemme seg fra dem." Ahmad tenkte gjennom dette et øyeblikk, "Ja, men hva skjer hvis de får øye på deg? Hva gjør du da?"

"Hvis du ser nøye," sa frosken, og holdte opp en fot, "Vil du se at vi har svømmeføtter. Når jeg hopper, åpner jeg tærne mine slik at jeg kan sveve gjennom luften. Noen ganger kan jeg fly så langt som tolv meter i ett hopp."

"Hva skjer når du skal lande da?" spurte Ahmad. "Jeg bruker benene mine når jeg flyr, og jeg bruker svømmeføttene som en fallskjerm når jeg skal lande," forklarte frosken. "Det er veldig interessant," sa Ahmad mens han tenkte. "Jeg har aldri tenkt over at frosker kan fly." Frosken gliste. "Noen typer frosker kan fly like langt som de kan svømme. Det er en velsignelse fra vår Herre. Allah ga oss fargene våre slik vi kan skjule oss i omgivelsene vi bor i. Det hjelper oss å overleve. Hvis vi ikke hadde blitt skapt slik, kunne vi fort ha blitt drept av andre dyr."

Froskens svømmeføtter

En av de mest slående skapningene Allah har skapt, er en form for frosk som bor i ungskog. Den mest interessante karakteristikken til denne lille trefrosken, som har tynne ben og svømmeføtter, er at den kan bruke benene til å sveve med. Når den flyr fra trær, bruker den benene som fallskjerm når den vil gjøre landingen mykere. Ved å spre svømmeføttene, dobler den flateområdet på kroppen. Flyvende frosker kan sveve gjennom luften over opptil tolv meter før den lander i et tre. Ved å bevege benene og endre formen på svømmeføttene, kan de til og med kontrollere retningen de flyr i.

Ahmad skjønnte hva han mente, "Svømmeføttene er nødvendige for at dere skal kunne hoppe over lange avstander. Jeg har ikke svømmeføtter fordi jeg ikke trenger dem. Alle vesener har forskjellige behov, ikke sant?" "Ja, du har rett, du sa det veldig bra." Ahmad svarte; "Allah har skapt oss på en bestemt måte for å gjøre livene våre lettere. Vi burde være takknemlige for det." "Du har helt rett igjen, Ahmad", samtykket vennen hans. "Vår Herre formet alle levende skapninger etter omgivelsene de bor i. Han gir oss alt vi trenger når vi blir født."

"Ja," sa Ahmad. "Nå, lille frosk, må jeg gå, ellers vil faren min lure på hva som har skjedd med meg. Det var hyggelig å snakke med deg. Hvis jeg kommer tilbake en gang, skal jeg besøke deg igjen." "Det ser jeg frem til. Det var hyggelig å ha møtt deg. Hadet bra, Ahmad..." kvekket frosken mens den hoppet tilbake i busken og forsvant ut av syne.

HAMEED OG DEN LANGBENTE STORKEN

Hameed var en veldig intelligent og fornøyd gutt. Han var veldig interessert i fugler, og hadde lyst til å bli godt kjent med dem. Han tok noen ganger av seg fugler hjemme, men senere lot han dem gå. En vårmorgen så Hameed en flokk med langbente fugler som fløy sammen, og han fortet seg ut på terrassen til huset sitt så han kunne se dem bedre. Da

han kom ut, så han at to av fuglene hadde landet på pipen, og han ble veldig glad da han så dem. Han vinket og ropte til dem, "Hello, jeg er Hameed. Hvem er dere?" "Hello, Hameed. Jeg håper det ikke skaper noen problemer for deg at vi lander her. Vi vil gjerne snakke med

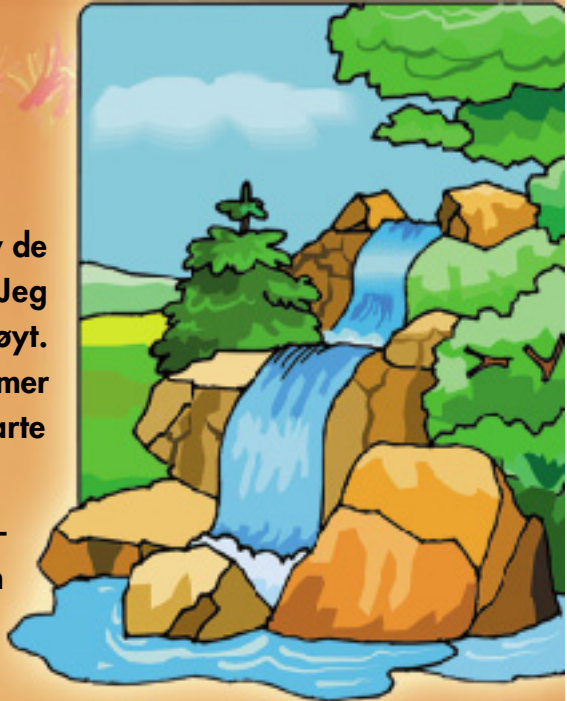

deg og bli kjent med deg," sa en av de to. "For alle del," sa Hameed. "Jeg elsker alle fugler veldig, veldig høyt. Kan dere være så snill og fortelle mer om dere selv?" "Selvfølgelig," svarte den første fuglen.

"Vi er alle storker. Vi er trekkfugler med store snøhvite vinger som er mellom 1 og 1,5 m. lange, og lange, svarte haler. Det er de røde nebbene våre og våre lange ben som gir oss det attraktive utseendet." Hameed var enig, "Dere ser virkelig vakre ut." "Det folk først legger merke til med oss, er flyvestilen," fortsatte storken. "Vi flyr med nebbene våre rettet fremover, og benene våre rettet bakover. Dette gjør at vi kan bruke luften til å kunne fly mye raskere."

Hameed var nysgjerrig, "Hvor skal dere nå?" "Hvert år migrerer vi i store flokker, Hameed, fordi vi kan ikke bo der hvor det er for kaldt. Ved å gjøre dette, kan vi også spre de gode nyhetene om at varme sommerdager er på vei. Om sommeren lever vi i et stort område som strekker seg fra Europa til Nord-Afrika og fra Tyrkia til Japan. Når været begynner å bli kaldere, migrerer vi til den sørlige halvkule, til tropiske Afrika og India."

Hameed ble forvirret, "Hvordan vet dere når været begynner å bli kaldere?" Storken smilte. "Det er virkelig et godt spørsmål. Svaret

er selvfølgelig at Allah lærte oss det. Vi får en følelse akkurat samtidig at vi må dra til varme land. Allah gir oss denne følelsen. Det er Allah som viser oss veien vi skal fly, og når våren kommer igjen, leder Han oss over distanser på tusenvis av mil, til vi finner de gamle hjemmene våre igjen. Det er Allah som inspirerer og lærer oss alle disse tingene.”

“Det er virkelig interessant at dere kan reise over så store distanser, og likevel finne de gamle reirene deres uten å fly feil, som om dere har et kompass i hen-

dene," sa en imponert Hameed. Storken fortsatte:
"Den sterke hukommelsen og den overlegne retningssansen, er selvfølgelig et resultat av Allahs overlegne kunstnerevne, som ga oss disse egenskapene."

Hameed hadde et spørsmål til til vennen sin: "Dere bor nærme mennesker, gjør dere ikke?" "Ja," svarte vennen hans. "Vi bygger redene våre på hustak, og på toppen av trær, på piper..." De andre storkene gjorde seg klare til å dra og sa; "Beklager, Hameed, men vi må dra nå." Hameed så sine nye venner bli mindre og mindre mens de fløy sin vei.

Det finnes ikke dyr på jorden eller fugl på vingen uten at de utgjør samfunn, som dere. Vi har ikke oversett noe i Boken. Og så samles de hos sin Herre. (Surat al-An'am, 38)

NABEEL OG SELEN

En dag så Nabeel på TV etter at han kom hjem fra skolen. Det var en dokumentar på en av kanalene. Nabeel likte å se på dokumentarer om dyr han aldri hadde sett på ordentlig. Denne gangen handlet programmet om seler. Nabeel lente seg forover og så på med interesse, men plutselig følte han seg kald. Han så rundt seg og oppdaget at han var inni TV-bildet. Rett ved siden av ham var selen han akkurat hadde sett på skjermen!

“Hello!” sa han litt skjelvende til selen. “Synes ikke du at det er veldig kaldt her?”

“Du må være ny her!” svarte selen. “Det er alltid kaldt her. Det er rundt -5 på det varmeste, selv på våren. Det passer meg fint, fordi vi seler liker når det er kaldt. Vi føler ikke kulden.” “Hvorfor det?” spurte Nabeel. “På grunn av pelsen vår, denne

utrolige pelsen som Allah har gitt oss! Fettet i kroppene våre beskytter selvsagt også mot kulden

“Er det moren din der borte?” Nabeel pekte på en mye større sel et stykke unna. “Jeg tror hun ser etter deg. Du kan godt rope på henne så hun vet hvor du er, hvis du vil..”

Selen fortsatte: “Vi seler lever i store flokker, og ja, vi likner veldig på hverandre, men mødrene våre har ikke problemer med å skille oss fra de andre. Det er en egenskap Allah har gitt dem. Straks barnet er født, vil moren gi ham et velkomstkys. Takket være dette kysset, vil hun kjenne igjen lukten av barnet sitt og blander ham aldri med andre babyer. Dette er en av de utallige velsignelsene Allah har gitt oss. Vi er takknemlige til vår allmektige Herre fordi Han ga mødrene muligheten til å kjenne oss igjen i gruppen vi lever i.”

Nabeel hadde et annet spørsmål han hadde lyst til å stille; “Jeg husker at jeg leste et sted at dere tilbringer mesteparten av tiden i vannet. Hvordan lærer dere å svømme?” Den nye vennen hans forklarte; “Allah formet oss etter omgivelsene vi bor i, og gjorde oss klare for forholdene der. Akkurat som at Han formet kame-len etter forholdene i ørkenen, formet Han også oss etter

disse kalde forholdende. Det er Allahs vilje at når vi blir født, har vi et lag med fett utenpå kroppene våre som kalles babyfett. De små kroppene våre holder seg varme på grunn av dette fettet, og fordi dette laget er lettere enn vannet, fungerer det som en livvest når mødrene våre skal lære oss å svømme. Etter to uker med svømmetrening, er vi gode svømmere og dykkere.”

“Så Allah skapte et spesielt livbelte inni kroppene deres slik at dere kan lære å svømme! Det er virkelig utrolig!” “Det er sant,” sa den lille selen. “Alle levende skapninger Allah har skapt, er et tegn på at Allah har makt over alt.”

I samme øyeblikk ble Nabeel vekket av et varmt kyss på kinnet av sin mor. Dokumentarfilmen på TVen gikk fremdeles. Nabeel husket drømmen han akkurat hadde hatt, og smilte til den lille selen.

...Om dere ville telle Guds velgjerninger, kunne dere ikke regne dem opp... (Surah Ibrahim, 34)

...Herren over øst og vest og alt som derimellom er, om dere forstår.
... (Surat ash-Shura, 29)

RESISTENTE SELER

Vannet i havet er veldig kaldt, spesielt i dypet. Derfor har Allah utstyrt selene, som lever i kaldt vann, med et tykt fettlag under skinnet. Dette gjør at selen ikke mister kroppsvarmen for raskt. En annen interessant ting om seler er at hunnene produserer den rikeste og mest pleiende kremen som er kjent i naturen. Denne melken gjør at babyene de foster opp i de tøffe forholdene, vokser raskt.

Amir og kameleonen

En dag da Amir var på skoletur, forlot han vennene sine og begynte å gå blant trærne. Mens han lente seg mot et tre og hvilte, kom det plutselig en stemme fra en stamme på bakken. "Hello Amir," sa stemmen, "Er du slått ut?" Amir kunne ikke tro sine egne ører. Da han så nærmere på stammen, oppdaget han et dyr som hadde så lik farge som stammen at det var vanskelig å se hvem som var hvem.

"Hvem er du?" spurte han. "Jeg hadde virkelig problemer med å få øye på deg – fargen din og fargen til stammen du sitter på er helt like!" "Jeg er en kameleon," sa skapningen, som hadde store likheter

Dette er Gud, deres Herre. Det er ingen gud unntatt Ham, alle tings skaper. Så tjen Ham. Han har omsorg for alle ting. Blikkene kan ikke nå Ham, men Han kan merke dem. Han er den Utgrunnelige, den Innsiktsfulle. (Surat al-An'am, 102-103)

med en firfisle. "Jeg kan skifter farge utifra fargene på omgivelsene slik at jeg kan beskytte meg selv mot fare." "Hvordan kan du gjøre noe så utrolig?" spurte en interessert Amir. "La meg forklare," sa hans nye venn. "Jeg har en spesiell fargesubstans i skinnet mitt som kalles kromatofor. Dette gjør at jeg kan skifte farge slik at jeg kan gå i ett med omgivelsene. Denne fargeforandringen skjer ved distribusjonen og samlingen av ulike substanser og pigmenter i nervesystemet mitt. Så selv om jeg beveger meg svært sakte, kan jeg holde meg skjult og trygg hvorhen jeg går. Denne egenskapen er selvsagt gitt til meg fra

vår allmektige Herre, som gir oss alt det vi trenger." Amir var ikke helt sikker på om han forstod, "Kan du være så snill og forklare meg litt mer om hvordan du skifter farge?" Kameleonen pustet dypt og nikket;" Når jeg sitter på en gren med mye blader i dagslys, vil fargen min bli grønn med svarte og brune merker, akkurat som grenene rundt meg. Når det er mørkt, blir jeg helt svart. Alle disse fargeforandringene skjer innen 15 minutter. Når jeg er sint, vil jeg få mørkoransje prikker og mørkerøde merker som en advarsel til andre dyr." "Det er virkelig utrolig!" utbrøt Amir. "Jeg lurer på hva annet som er spesielt med deg?"

Vennen hans smilte lykkelig. "Øynene mine er uavhengige av hverandre. Jeg kan se bakover og nedover. Jeg ville selvsagt ikke ha hatt noen av disse egenskapene hvis ikke Allah hadde villet at jeg skulle hatt dem. Allah skapte meg og ga meg alt jeg trenger for å overleve."

Amir så litt nærmere på øynene. "Det er ganske vanskelig å se øynene dine ordentlig."

"For at øynene mine ikke skal tiltrekke seg oppmerksomhet fra fiender, har Allah dekket dem med liknende type skinn som jeg har på resten av hodet mitt. Du ser at da Allah skapte meg, designet Han meg slik at jeg på best mulig måte kan hanskes med alt som kan skje meg." "Fra nå av," sa Amir, "Skal jeg se nøyerer på alt som er rundt meg. Jeg skal ikke glemme å be til vår store og mektige Herre når jeg ser så klare bevis på Hans eksistens i naturen. Tusen takk." "Hadet bra, Amir!" sa kameleonene mens den forsvant inn blant omgivelsene igjen.

Dere mennesker, det er dere som
trenger Gud. Gud, Han er den
Selvtilstrekkelige, den Lovpriste.
(Surah Fatir, 15)

TARIQ OG HUNDEN

Tariq hadde gått for å leke ved huset til klassekameraten sin, Kashif. Da Kashifs mor ropte at han skulle komme ned, ventet Tariq alene på soverommet hans. I samme øyeblikk kom Kashifs hund inn på rommet. Det var en nydelig hund, og det var som om den spurte, "Vil du leke med meg?"

"Greit, kom igjen da, la oss leke noe," sa Tariq, mens han spratt opp.

"Flott, jeg er glad for det!" sa hunden, mens den logret entusiastisk med halen.

Tariq ble så forbauset at han stoppet. Hunden snakket! Dette var en mulighet han ikke kunne gå glipp av.

Han begynte å stille den spørsmål han alltid hadde lurt på om hunder.

"Jeg har alltid ønsket å vite," begynte han, "Hvordan dere kan bite på de harde benene vi gir dere?" Hunden smilte og blottla en rad med skarpe, hvite tenner. "Allah, som har gitt alle levende ting deres egne, unike egenskaper, har gitt oss hunder egne fysiske egenskaper som skiller seg fra andre dyr. For eksempel har vi flere tenner enn dere, vi har faktisk 42 stykker, slik at vi lett kan tygge maten vår, spe-

sielt ben."

Tariq nikket, "Du liker å løpe, hoppe og leke like mye som jeg gjør, gjør du ikke? Hvordan har det seg at du ikke svetter?" spurte han.

Kashifs hund nikket enig, "Vi svetter ikke slik som mennesker gjør for å kontrollere kroppstemperaturen, fordi vi har ikke porer i huden vår. Vi har isteden et ånderettssystem som kontrollerer temperaturen. Pelsen vår hindrer varme fra utsiden fra å nå huden vår. Selvfølgelig vil kroppstemperaturen vår stige når temperaturen ellers stiger, og det er når det er ekstra varmt at vi kvitter oss med ekstra varme ved å la tungene våre henge ut av munnen mens vi puster, slik at selv på varme dager svetter vi ikke, til tross for at vi har så tykk pels." "Allah har gitt oss et så utrolig system at mens mennesker begynner å svette etter en halv times trening, kan vi løpe i timesvis uten pauser og uten å svette i det hele tatt. Fra nå av vil du forstå at når du ser en hund med tungen hengende ut av munnen i varmt vær, er det ikke noen grunn til å synes synd på dem. Selvfølgelig skapte ikke vi hunder dette systemet selv. Det er et tegn på Allahs overlegne skaperevne, Han som har skapt alt i en original form."

"Jeg tror at dere også har veldig sterk luktesans," sa Tariq mens han strøk hundens nese. "Du har rett," samtykket hunden. "Vi har veldig sterk luktesans. Luktesenteret i hjernen vår er 40 ganger mer utviklet enn menneskers." "Som når politihunder bare trenger å lukte på noe én gang før de kan finne eieren!" utbrøt Tariq.

"Riktig igjen. Du ser at hundene du er vant til å se hver dag er et bevis på Allahs skapelse, akkurat som alle andre levende vesener. Husk på det, og ikke glem å være takknemlig til Allah."

"Tusen takk," sa Tariq.

"Jeg skal ikke glemme det, og jeg skal fortelle alle vennene mine hva du har fortalt meg om det Allah har gitt dere, og jeg skal be dem takke Ham også." I samme øyeblikk kom Kashif tilbake til rommet, og alle begynte å hoppe og sprette og leke med hverandre.

OUR VERY!

Han har skapt for dere alt som på jorden er. Så begav Han seg til himmelen, og formet de syv himler. Han vet alle ting! (Surat al-Baqara, 29)

DEAR FRIENDS

DOGS, THE EXPERT SNIFFERS

Hunder er svært sensitive for lukt. Når de vandrer langs gatene, kjenner de igjen lukten som er lagt igjen av andre hunder, og de som er spesielle for mennesker, og de lærer ting om dem. De kan merke den minste lukt i luften uten noen som helst problemer. Blodhunder, en hunderase med en spesielt sterk luktesans, kan oppspore mennesker fra plasser hvor de ikke har lagt igjen noen synlige spor, følge et spor som er fire dager gammelt og finne lukten fra folk mer enn 80 km unna.

FARHAN OG HESTEN

Farhans søster ville lære å ri på hest. I helgen dro hele familien til en rideskole. Mens søsteren hans, moren og faren snakket med ridelæreren, gikk Farhan bort til en hest for å se på den mens den spiste gress.

“Hello!” sa Farhan. “Gresset du spiser ser veldig skittent og støvete ut. Skader det ikke tennene dine?”

Hesten så opp og vrinsket lykkelig. “Nei, min lille venn. Tennene våre hjelper til med å bryte det ned. Allah gav oss veldig lange tenner. Disse tennene har dype røtter som går rett ned i kjevebenene våre. Roten på tennene våre er mye lengre enn deres. Når våre tenner blir slitt ned, vil delen inni benet komme ut. Alle tenner kan slites ned med mellom 2.5 og 5 cm uten at det ødelegger muligheten vår til å spise.”

Farhan tenkte over det et øyeblikk, “Så takket være egenskapene dere har fått av Allah, slipper dere å miste tennene etter kort tid og måtte gå rundt sultne.” “Du har helt rett,” samtykket hesten. “Allah formet alle levende skapninger etter omgivelsene de bor i. Dette er et tegn på Hans overlegne skapertalent. Hver

eneste levende skapning på jordens overflate er avhengige av Ham.”

Farhan tenkte på en film han hadde sett om hester, “Hvis jeg setter meg på ryggen din, så kan du ri med meg på ryggen din i timesvis, ikke sant?”

“Ja. Ingen andre dyr har vært til så stor hjelp for mennesker som vi har. I moderne tid finnes det veier og gater, og kjøretøy som beveger seg av seg selv.

Sannheten er det var først i forrige århundre at biler og andre former for transport ble til hjelp for mennesker.

Da din tippoldefar ble født, visste ikke folk at det kom til å komme noe som kaltes biler. På den tiden var det dyr, og spesielt hester, som hadde jobben med å bære folk.” Farhan tittet nærmere på sin nye venn.

“Jeg er ikke overrasket over at du kan reise over så lange distanser med så lange ben.

**Han er det, som har skapt
alt parvis, og Han har gitt
dere skipene, og kveg som
dere rir...**

(Surat az-Zukhruf,12)

Kan du løpe fort også?" Hesten løftet forsiktig det ene forbenet, "Allah ga meg ikke bare ben som gjør at jeg kan bære tunge laster, men som i tillegg gir meg muligheten til å løpe fort. Vi har ikke krageben som andre dyr. Det betyr at vi kan ta mye lengre skritt."

Farhan tenkte gjennom det, "Så Allah har skapt dere slik at dere kan bære tunge ting lett og kan løpe raskt."

"Ja, Farhan," sa den nye vennen hans samtykkende. "Allah skapte oss med disse egenskapene slik at vi kan være til nytte for mennesker."

Farhan gliste tilbake, "Jeg er sikker på at når jeg forteller søsteren min det du har lært meg, kommer hun til å synes det er mye mer interessant enn det er å ri!"

Pandamødrenes spesielle omsorg

Pandamødre er veldig omsorgsfulle og beskyttende mot babyene sine. Baby panda er trenger ekstra beskyttelse fordi de har blitt født uten å kunne beskytte seg selv.

Hvis en fiende angriper en baby panda, vil moren bite den med den kraftige kjeven sin og forsøke å beskytte babyen på den måten. Det er Allah som lærer pandaene hvordan de skal oppføre seg, Han som har skapt dem og best vet hva de trenger.

ANTAR OG KENGURUEN

Da Antar leste i en bok at kenguruer oppfostrer babyene sine i spesielle vesker på magen, spurte han seg selv; "Har virkelig dyr vesker?" Kenguruen i boken begynte plutselig å hoppe opp og ned på siden, og svarte: "Det er ikke rart at du er ble forbauset, Antar, men ja, vi kenguruer har faktisk en pung på magene våre, og det er der vi mater, beskytter og oppfostrer babyene våre."

Antar hadde lukket boken og så en nydelig kengurubaby på bildet, som stakk hodet frem fra morens pung.

"Hvordan kom babyen seg oppi pungen?" spurte han moren, som svarte:

"Når en kengurubaby blir født, er den bare en cm lang. Den ørlille babyen, som enda ikke er ferdig utviklet, når pungen etter en treminutters ferd." "Dette er veldig spennende," sa Antar mens han tenkte. "Hvordan får du matet dem inni pungen?" Moren forklarte tålmodig;

"Det er fire forskjellige melkepatter i pungen. I en av disse pattene er det varm melk som er klar til å gis til babyen. I de andre tre pattene er det melk som er ment for babyen når den blir litt eldre. Etter noen uker, vil babyen forlate patten den spiser fra, og begynne på den neste, som er mer passende nå som den er eldre. Når den blir enda litt

større, vil den begynne på den neste.”

“Utrolig!” utbrøt en opprømt Antar. “Hvordan vet en liten kengurubaby på bare en cm hvilken patt den skal spise fra? Og hvordan greier du, kengurumoren, å fylle fire ulike patter med forskjellig melk?” Kengurumoren fortsatte med å forklare; “Melken de nyfødte kenguruene spiser, er varmere enn de andre.

Næringsinnholdet er også forskjellig. Hvordan tror du vi kengurumødre får varmet melken i pattene våre? Ikke glem, kjære Antar, at det faktisk ikke er kengurumoren som gjør alt dette. Vi vet ikke engang forskjellen på melken i pattene våre. Det er ikke mulig for oss å beregne temperaturen på melken.

På samme måte vet vi heller ikke hvilken melk som har de ulike egenskapene, eller hva slags næring den inneholder. Vi lever bare på den måten Allah inspirerer oss til å leve. Det er Allah, Han som skapte oss, som tenkte ut hva våre babyer trenger.

Vår Herre, med sin uendelige medfølelse og barmhjertighet, ga babyene våre den melken som er best for dem, og plasserte dem på det stedet som er best for dem – i pungen til mødrene sine.

Si: «Om havet var blekk til Herrens ord, ville det være uttømt før Herrens ord var uttømt, selv om vi hjalp på med like meget til!»
(Surat al-Kahf, 109)

ZAKI OG

EDDERKOPPEN

Zaki lå i hagen og leste en bok. Øynene hans gled bort fra boken han leste, og mens han tittet rundt seg, la han plutselig merke til et edderkoppspinn på en av grenene i treet. Han reiste seg og gikk bort til edderkoppspinnet, og begynte å undersøke det. Edderkoppen, som var nærme nettet, begynte å snakke til ham. "Hello, min venn!" sa den med en tynn stemme.

"Hello," svarte Zaki, som alltid var veldig høflig.

"Dette edderkoppspinnet du har laget er veldig interessant. Hvordan greier du å lage noe som dette?"

"? " Edderkoppen pustet dypt inn og begynte

å forklare: "Jeg begynner med å finne et passende sted hvor jeg kan ha det. Det må være i et hjørne eller mellom to objekter som ikke har for stor avstand mellom hverandre. La meg forklare hvordan jeg lager et edderkoppspinn mellom to grener.

Først fester jeg tråden stramt i enden av grenen. Så krabber jeg til den andre enden mens jeg fortsetter å produsere tråd. Når jeg har riktig avstand, slutter jeg å

produsere tråd. Så begynner jeg å trekke tråden tilbake mot meg, helt til den er stram. Deretter fester jeg den der jeg er. Så begynner jeg å spinne et nett innenfor halvsirkelen jeg akkurat har laget.”

Zaki tenkte over det et øyeblikk; “Jeg hadde aldri greid å feste en tråd så stramt mellom to vegger. Er det ikke vanskelig å holde tråden så stram?”

Edderkoppen smilte til ham, “La meg forklare hvordan jeg løser problemet. Noen ganger må jeg lage et edderkoppspinn mellom to grener som er langt fra hverandre. Siden disse grenene er veldig store, blir det lettere å fange fluer, men på grunn av størrelsen vil nettet bli slakkere over tid. Det gjør det også vanskeligere å fange fluer. Da krabber jeg tilbake til midten av nettet, tar en av trådene og fester den til en liten sten på bakken. Så krabber jeg tilbake til nettet og forsøker å dra tråden oppover fra der stenen er. Mens stenen er i luften, fester jeg igjen tråden i midten av nettet. Siden stenen under nettet drar det nedover, vil spindelvevet strammes. Så enkelt er det!” “Så lur metode”, sa Zaki, som var veldig imponert. “Hvordan lærte du denne teknikken, og hvordan du skulle bruke den så bra? Edderkopper må ha gjort dette i millioner av år...”

“Du har rett, min venn”, samtykket edderkoppen. “Det ville vært idiotisk å tro at vi har nok intelligens til å greie dette på egenhånd. Det er Allah, Han som eier og skaper alt, som gir meg evnen til å bruke denne teknikken.”

“Ikke glem, Zaki,” fortsatte edderkoppen å minne ham på: “For Allah er alt lett. Allah har makten til å skape en uendelig variasjon av levende ting og steder.” “Tusen takk for alt du har lært meg,” sa Zaki, som var en veldig høflig, liten gutt. “Jeg kommer til å forstå bedre hvor mektig Allah er, og Hans overlegne kunnskap hver gang jeg ser de levende skapningene Han har skapt, og deres perfekte utforming.

FAROOQ OG ANDEN

En dag, tok Farooqs onkel ham med til et sted hvor han veldig lenge hadde hatt lyst til å dra. Dette stedet var dyrehagen, hvor han kunne se alle dyrene han hadde lest om i blader, bøker og sett på TV, på ordentlig. Reisen var lang, men den var morsom. På veien forklarte onkelen til Farooq ham om tegnene fra Allah i naturen, og ga ham eksempler fra Koranen. Endelig kom de frem til dyrehagen. Farooqs øyne ble store av begeistring. Han hadde aldri sett så mange forskjellige dyr på samme sted før.

Da de kom frem til avdelingen hvor fuglene var, forlot Farooq onkelen sin og gikk bort til buret til endene. "Så vakre fugler," sa han til en av dem. "Tusen takk," svarte en stemme. Farooq så rundt seg, men det var ingen andre der. Da forstod han at det var anden som så på ham som hadde sagt det.

"Hello," sa anden. "Takk for den snille kommentaren din. I tillegg til å ha et vakkert utseende, har jeg også andre interessante egenskaper. Visste du det?"

Farooq svarte begeistret, "Nei, men jeg hadde blitt veldig glad hvis du kunne fortalt meg om dem." Anden satte seg på en komfortabel gren og begynte; "Vet du at vi kan fly veldig raskt? Ender kan fly i over 50 km i timen. I tillegg skifter vi hele tiden

retning, slik at vi unngår å bli tatt av rovdyr, og når vi må dukke under vann, gjør vi det så raskt at vi er et vanskelig bytte for jegere.”

Farooqs øyne var vidåpne, “For en fugl, er det utrolig raskt. Mener du at fiendene deres tvinger dere til å fly så raskt?” “Ja, Farooq,” svarte anden, “La meg gi deg et eksempel. Vennene våre, dykkeendene, er et spesielt yndet offer for måkene.

Måkene angriper dem konstant fra luften slik at de må dukke under vann. Dette gjør de helt til endene kommer opp til overflaten, andpustne og hjelpeløse. Så fanger de dem ved å stupe etter dem fra luften og hakke på hodene deres. Likevel vin-

ner ikke alltid måkene kampen. Dykkeendene har sin egne spesielle metode for å beskytte seg selv. Hvis de ser en måke på himmelen, vil de straks samle seg i store grupper. Det betyr at måkene ikke kan jage en enkelt and i den store flokken, og til slutt blir den lei og gir opp.”

“Så smarte endene er!” sa Farooq imponert. “Hvordan vet de at de skal gjøre det?” “Svaret er åpenbart, Farooq.” kvekket anden. “Det er Allah som har skapt alle levende skapninger, og det er Han som lærer dem hvordan de skal beskytte seg selv.” “Tusen takk, kjære and,” sa Farooq. “Du har gitt meg så mye nyttig informasjon i dag, og du minnet meg på tegnene fra vår Herre. Vi sees senere”, sa han, mens han gikk tilbake for å finne onkelen sin.

Er vel Han som skaper som den som intet skaper? Vil dere ikke tenke etter? (Surat an-Nahl, 17)

ALI OG STRUTSEN

Ali spiste et smørbrød mens han så på en tegnefilm. I tegnefilmen løp et stor struts fra en hund. Strutsen løp så fort at den unnslopp, og dro tilbake til vennene sine og hjemmet. Ali hadde alltid tenkt at strutser bare var fugler som stakk hodene sine i standen. Han hadde aldri tenkt på at de kunne være gode løpere også. "Du mener at du ikke visste at vi kunne løpe så

fort?" spurte en stemme. Ali så skrekkslagen rundt seg, før han forstod at stemmen kom fra TVen. Han gikk bort til den og begynte å snakke med strutsen på skjermen. "Du er en fugl," begynte han. "Selvfølgelig overrasker det meg at du kan løpe så fort, spesielt med en så

stor kropp." "Du har rett," pustet strutsen, som var litt andpusten. "Vi er de største fuglene i verden. Vi er høyere enn mennesker. Ta meg, for eksempel, jeg er omtrent to og en halv meter høy, og jeg veier 120kg. Vi kan ikke fly, men Allah ga oss et annet talent slik at vi kan slippe unna fiender. Vi løper veldig fort med de lange benene våre, så fort at ingen kan nå oss til fots. Blant alle levende skapninger på hele jorden, er vi de raskeste på to fot. Vi kan løpe i opptil 60km/t hvis vi gir alt."

Ali så nærmere på sin nye venn, "Hvis jeg ikke tar helt feil, har dere bare to tær. Er det riktig?" Strutsen løftet en fot slik at Ali kunne se nøyere på den. "Ja, vi har bare to tær på hver fot, og den ene tæen er mye større enn den andre. Vi løper bare med de store tærne. Som du kan se, har Allah skapt oss på en unik måte, akkurat som med alle andre levende ting. Han ga oss ulike egenskaper for å hjelpe oss å overleve. Vi skiller oss ut på mange områder fra andre dyr du kjenner til..."

"Det er veldig sant," sa Ali mens han tenkte. "Jeg lurer på hva dere gjør når dere får babyer." "Vel, Ali," svarte strutsen, "Akkurat som at vi er veldig store, er også eggene våre veldig store. Vi graver hull i sanden som vi legger de store eggene våre i. Vi legger ca. 10 eller 12 egg omgangen, og vi må lage et hull som er stort nok for å

ha plass til alle sammen. Vi må med andre ord grave forferdelig store hull." Ali tenkte over det i et sekund eller to, "Hvorfor lager dere hullene i sanden?" spurte han sin nye

venn. Strutsen smilte og rørte ved fjærene sine, "Hvis vi lagde dem i jord istedenfor sand, ville det tatt veldig, veldig lang tid. Det ville gjort oss veldig trøtte. Å flytte sand, er mye lettere enn å flytte jord. Du kan til og med grave opp sand med fingrene, men med jord, trenger du en spade. Det er derfor vi foretrekker sand. Med sand kan vi gjøre jobben mye raskere og uten å slite oss helt ut."

Ali reiste da programmet begynte å gå mot slutten, "møtet med deg gjorde at kjærligheten og nærheten min til Allah ble sterkere. Tusen takk for alt du har fortalt meg. Hadet."

KAN FISK FLY?

Flyvende fisk flyr ikke med vinger sånn som fugler gjør, de svever med finnene sine, som minner om vinger. De kan komme opp i en fart på 56km/t. Disse små fiskene kan også bevege seg mye fortere i vannet ved å spre finnene sine, og løfte halene sine ut av vannet. Dette gjør at de kan sveve langs overflaten.

VISSTE DU?

Sulen, den svømmende

Sulen, en type dypt-dukkende fugleart, har store svømmeføtter. Allah har gitt dem disse føttene slik at de kan svømme på overflaten og under vannet. Suler kan også dykke. De dykker ned i sjøen for å fange fisk med nebbene sine, og er ofte lenge under vann uten å komme opp til overflaten.

KASHIF OG

BJØRNEN SOM ELSKET HONNING

Akkurat som han alltid gjorde hver morgen før han gikk til skolen, satte Kashif seg ved bordet for å spise frokost. Mens moren hans lagde te, la Kashif merke til et bilde av en bjørn med en honningkrukke. Mens moren var opptatt med teen, blunket plutselig bjørnen til Kashif og snakket til ham. "Hello, Kashif! Jeg antar at du liker honning like godt som vi bjørner gjør..."

"Ja", sa Kashif seg enig. "Moren min glemmer aldri honningen til frokost, men vi har fått honningen vår fra butikken. Hvor finner dere honningen deres?"

Bjørnen rynket på nesen før den svarte, "Vår Herre, som sørger for alle levende skapninger på alle måter, ga oss bjørner lange neser som er veldig sensitive for lukt, og det hjelper oss å finne maten raskt." Kashif, som en gang hadde blitt stukket av en bie, ville vite mer, "Når dere finner en bikube med honning, hvordan får dere honningen ut?" spurte han.

Denne gangen holdt bjørnen labben sin opp slik at Kashif kunne se. "Når vi finner en bikube, slår vi til den et par ganger med labben vår slik at alle biene

blir jaget bort, og så spiser vi honningen som er inni, men uansett hva du gjør, må du aldri prøve det samme, ellers vil biene stikke deg overalt, og gjøre deg veldig, veldig syk. Takket være Allah, er vi bjørner beskyttet mot stikkene på grunn av den tykke pelsen vår." Kashif lovte at han aldri skulle gjøre det.

"Det er noe annet jeg har tenkt på. Blir aldri dere bjørner sultne under vinterdvalen?" spurte han. Bjørnen nikket med det pelskleddet hodet sitt, "Før vi legger oss for å sove for vinteren, spiser vi masse mat. For å bygge opp fettlageret under huden vår, spiser vi mye bøkenøtter og kastanjenøtter. På den måten lagrer vi fett i kroppene våre, fordi vi mister en stor del av vekten vår før vi kommer ut av hiene våre på våren. Selvfølgelig fant vi ikke ut på egenhånd at vi skulle lagre fett i kroppene våre før vi skulle sove. Det er Allah som har inspirert oss til å gjøre det."

“Jeg forstår nå,” sa Kashif, “at hver eneste levende ting på denne jorden er et bevis på Allahs overlegne skaperevne. Tusen takk for at du minnet meg på det, min venn...” Bjørnen nikket enig. Kashif skvatt da han hørte morens stemme som sa at frokosten var klar. Mens han koste seg med honningen, tenkte han på det bjørnen hadde sagt, og han var takknemlig til Allah, Den uendelig barmhjertige, som har skapt bjørnene så perfekte.

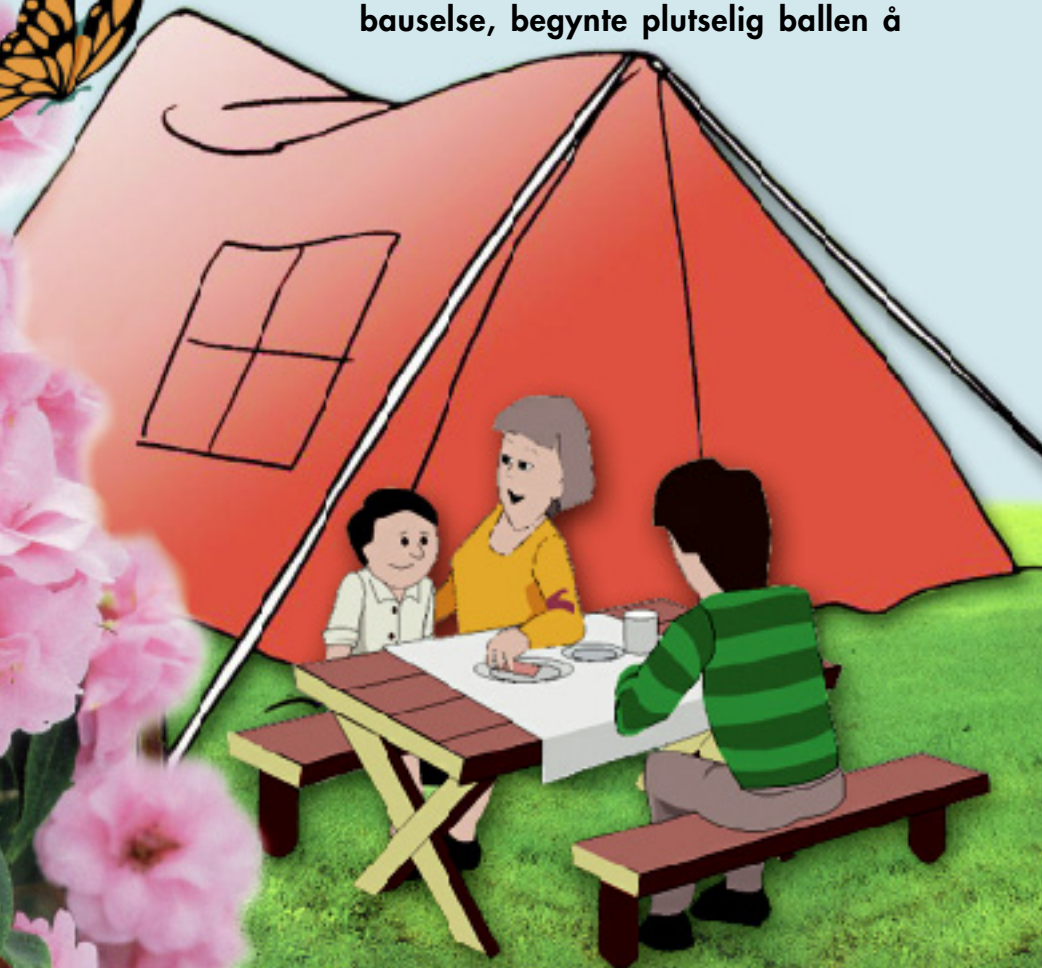
De syv himler og jorden og alle som i dem er, priser Ham. Det finnes intet som ikke lovpriser Ham, men dere oppfatter ikke deres lovprisning. Han er mild, tilgivende. (Surat al-Isra, 44)

Aisha og pinnsvinet

En dag da Aisha var på piknik med familien sin, fant hun ut at hun skulle gå en kort tur. Hun likte så godt det grønne området de var i. Mens hun gikk rundt, oppdaget hun en ball som var dekket med skarpe spisser. "Det var bra at jeg ikke tråkket på den, ellers kunne nålene ha skadet meg," sa hun til seg selv. Akkurat da, til hennes store forbauselse, begynte plutselig ballen å

brette seg ut, og sa: "Du har rett, Aisha. Jeg er et pinnsvin, og jeg kunne ha skadet deg med nålene mine selv om jeg ikke hadde ment å gjøre det."

"Det er et pinnsvin her!" utbrøt Aisha lykkelig. "Hvorfor er kroppen din dekket med skarpe nåler på den måten?" "Allah ga meg disse spissene slik at jeg kan beskytte meg fra fiender," forklarte pinnsvinet. "Når jeg er i fare, ruller jeg meg bare samme til en ball, og da vil nålene beskytte meg."

"Jeg vet at noen dyr går i hi om vinteren. Gjør du det?" spurte hun sin nye venn. Pinnsvinet nikket. "Jeg kan ikke si at jeg liker kulde noe særlig. Så fort vintertemperaturen synker til 13 grader, går jeg i hi. Allmektige Allah gjør at jeg sover gjennom hele vinteren og først våkner opp når våren kommer. Det ville vært umulig for meg å finne ut på egenhånd at forholdene om vinteren er så tøffe at jeg heller må gå i hi for å overleve. I Koranen står det;

Til Hans tegn hører søvnen, om natten og om dagen, og deres bestrebelse for å oppnå noe av Hans goder. I

dette er jærtegn for dem som hører. (Surat ar-Rum, 23)"

"Ser du," fortsatte den, "akkurat som med alle andre levende skapninger, forteller Allah oss når vi skal lete etter mat."

Aisha tenkte over dette en kort stund, "Jeg så i en dokumentar at dere sloss uredd mot en stor løve. Hvorfor er dere ikke redd for løver?" Vennen hennes svarte; "På grunn av disse nålene på kroppen min, som Allah ga meg som en velsignelse, kan jeg sloss uredd mot selv den farligste av alle fiendene mine. Hvis en løve angriper, løper jeg først så fort jeg kan. Så stopper jeg plutselig et stykke unna, løfter den bakre delen av kroppen min litt, og peker nålene mine på den. Hvis løver forsøker å ta meg med tennene sine, vil nålene

synke inn i munnen og kinnene dens, og gi den sår som ikke kan leges. Til slutt kommer den til å nå et punkt hvor den ikke kan spise noe, og da vil den dø. Denne intelligensen og slåssteknikken er noe vår allmektige Herre har gitt meg. Det er Han som skapte meg og ga meg de beste egenskapene slik at jeg kan holde meg i live.”

“Du har helt rett, bror pinnsvin,” sa Aisha enig, samtidig som hun tittet nøyere på nålene på pinnsvinets kropp. “Hver gang jeg ser på dyr og mangfoldet Allah har skapt, hjelper det meg å se Hans storhet og Hans vidunderlige skaperverk. Tusen takk for den hyggelige praten,” sa hun, mens hun gikk tilbake til familien sin før de begynte å lure på hvor hun var. “Hadet bra, min venn,” pep pinnsvinet.

MANSOOR OG DE STORE ISBJØRNENE

Mansoor og moren hans forsøkte å bestemme seg for hvor de skulle dra på sommerferie. Moren hans foreslo at de skulle besøke et reisebyrå, slik at de kunne se på brosjyrene til de forskjellige landene, og så kunne de bestemme seg. De dro dit sammen, og straks de kom inn på kontoret, ble de møtt med plakater på veggene som fortalte om steder de aldri hadde sett før.

Mens moren hans snakket med folkene som jobbet der, begynte Mansoor å studere hver enkelt plakat. Mansoor skvatt da han hørte en stemme som kom fra plakaten ved siden av ham, "Hei, Mansoor, hello!" sa en veldig dyp stempe. "Hvorfor drar ikke du og moren din hit?" Mansoor snudde seg mot stemmen, som tilhørte isbjørnen på plakaten ved siden av ham.

"Hello," sa han. "Jeg trodde du var en enorm snømann!" Isbjørnen smilte lykkelig, "Du har rett, med de enorme kroppene våre

og den hvite pelsen, likner vi veldig mye på snømenn, men jeg er sikker på at med våre 800kg og 2,5 lange kropp, er vi mye større enn dem."

"Jeg hadde likt å besøke deg, og bli bedre kjent med deg og familien din, men der du bor er det veldig kaldt."

"Du har rett igjen," sa bjørnen. "Vi lever i de kaldeste områdene i verden, som Nordpolen, nord i Canada og Sibir og i Antarktis." "Hvorfor blir dere ikke kalde?" lurte Mansoor på. "Godt spørsmål," sa Mansoors nye venn. "La meg forklare. Alt i kroppen vår er tilpasset miljøet vi lever i. Til tross for det iskalde været, isen og snøstormene, vil det tykke fettlaget under huden vår, som Allah mirakuløst har utstyrt oss med, beskytte oss mot kulden. Pelsen vår, som også er spesielt tilpasset værforholdene, er tykk, tett og lang, så vi merker ikke kulden i det hele tatt. Da Allah skapte oss, formet Han oss etter forholdene vi lever i."

Har du noen gang lurt på hvorfor vi ikke bor i ørkenen eller i Afrika? Tenk om det hadde vært sånn! Hvis vi hadde bodd i ørkenen, ville vi fått heteslag og dødd. Dette er et av bevisene på at Allah har formet alle levende skapninger etter forholdene de skal leve i."

Siden han nå hadde en gylden mulighet til å snakke med en isbjørn, stilte Mansoor alle spørsmålene han kunne komme på, "Jeg vet at mange bjørner går i hi om vinteren. Gjør dere isbjørner det også?" Bjørnen ristet på det hårete, hvite hodet sitt. "Nei, min kjære venn. Vi skiller oss fra andre bjørner fordi vi ikke går i hi om vinteren. Bare hunnene gjør det, spesielt de som er med barn."

"Hvordan finner nyfødte babyer mat?" spurte Mansoor. "Takket være vår Herre, Forsørgeren, er maten de nyfødte trenger allerede klar. Mødrene mater babyene med melken sin," forklarte bjørnen. "Så dyreungen føres bare med melk da?"

"Det er riktig," svarte isbjørnen. "Morens melk inneholder store mengder fett. Den fete melken er det beste babyen kan bli matet med for å få dekket behovene den har. På grunn av melken vil babyene vokse fort, og før våren har kommet, er de klare for å komme ut av hulene sine."

"Mansoor, du må forstå at siden vi bor i et isdekket øde-land, og ikke har evnen til å studere eller forske på noe som helst, har vi

ingen mulighet til å vite hva slags mat babyene våre trenger når de er nyfødte. Det er også umulig for oss å produsere denne melken, som selv ikke en moderne fabrikk kan produsere, i kroppene våre ved å ønske oss det, eller gjennom å gjøre noe aktivt. Sannheten viser oss så tydelig hva slags under Allah har skapt."

"Du har rett, min venn," sa Mansoor. "Når en person reflekterer litt, vil han kunne se mirakler overalt rundt seg."

Isbjørnen fortsatte å fortelle om seg selv. Så sa den; "Nå har jeg et spørsmål til deg. Visste du at isbjørner er veldig gode svømmere og dykkere?" Mansoor ble forbløffet, "Du tuller. Mener du at dere kan svømme? Med de tungene kroppene deres og i det iskalde vannet?"

"Jeg tuller ikke," sa bjørnen. "Vi isbjørner er dyktige svømmere og dykkere. Når vi svømmer, bruker vi forbenene våre. Allah, Den uendelige barmhjertige, skapte leggene våre på en sånn måte at de kan brukes som årer slik at det er lett for oss å jakte, og Han ga oss svømmeføtter slik ender har.

I tillegg, for at det skal være lett for oss å jakte, skapte Allah oss sånn at vi kan lukke neseborene våre under vann, og holde øynene våre åpne."

“Som du kan se, Mansoor,” fortsatte den, “har Allah skapt oss så perfekte med et system som gjør at vi kan overleve under tøffe forhold. Det er ikke mulig for oss å ha utviklet disse egenskapene gradvis eller å ha tilegnet oss dem ved en tilfeldighet. Det er Allah som lærte oss hvordan vi skal bevege oss i vannet.”

“Fryser du ikke i det hele tatt i det iskalde vannet?” spurte Mansoor, som skalv bare ved tanken.

“Ikke i det hele tatt,” sa bjørnen ganske stolt. “Dere mennesker hadde ikke greid å holde hendene eller føttene deres mot et isfjell særlig lenge, men vi merker ikke engang kulden, fordi Allah skapte oss med ben dekket av tykk pels slik at vi ikke blir plaget av kulden. Hvis benene våre hadde hatt samme type hud som dere, ville vi aldri kunnet levd i så kalde omgivelser.”

Etter å ha hørt på det isbjørnen fortalte ham, forstod Mansoor mye bedre at Allah har ubegrenset makt og mulighet. Plutselig kom Mansoor på ferieanlegget hvor han hadde tilbragt ferien sin. Han hadde svømt hele den sommeren, men vannet var varmt på grunn av det varme klimaet. Han tenkte på det, og sammen-

liknet det med det kalde vannet isbjørnene svømmer i, og det var tydelig for ham at Allah har skapt disse dyrene på en sånn måte at de er upåvirket av det kalde vannet. Da han tenkte mer på det, forstod han at Allah har skapt alle skapninger med den ideelle kroppen for de omgivelsene de bor i. For eksempel er kameler skapt slik at de kan greie seg i varmen i ørkenen. Mansoors venn, isbjørnen, avbrøt tankene hans:

“Mansoor, vet du hvorfor vi har en hvit eller gulaktig pels?”

“Nei, det vet jeg ikke. Jeg har aldri tenkt over det. Hvorfor har dere det?”

Bjørnen forklarte, “Denne hvite fargen vi har, sørger for at vi er beskyttet fra fiendene våre i de kalde, isdekte omgivelsene vi lever i. Vi er nesten usynlige i det store, hvite områdene, fordi vi har samme farge som dem.”

Mansoor ble imponert. “Så logisk!” sa han. “Hvis dere hadde vært svarte som kråker, eller så fargerike som en papegøye, ville

det vært umulig for dere å gjemme seg, og det ville betydd at dere ofte ville være i fare.” “Ja, Mansoor. Det er så mange ting folk aldri tenker over, og som de bare har tatt for gitt fordi de er så vant til å se det. Faktisk er det sann at Allah har skapt alt utifra Sin gudommelige visdom.”

Mansoor ble veldig takknemlig til Allah for å ha gitt ham evnen til å tenke og forstå. “Hvis Allah ikke hadde villet det, ville jeg kanskje ha sløst bort tiden min i dette midlertidige livet uten å kjenne til Hans overlegne kunnskap og makt,” sa han til seg selv.

Da han tenkte på samtalen sin med isbjørnen, forstod Mansoor hvor viktig livet hans var. Hver eneste bit informasjon han lærte, styrket Mansoors kjærlighet og ærefrykt til Allah. På grunn av dette ville han lære enda mer om isbjørnene.

“Jeg er sikker på at nesene deres er enda mer følsomme for lukt enn våre, ikke sant?” spurte han. Bjørnen nikket hodet sitt igjen. “Ja. Luktesansen vår er så skarp, at vi lett kan oppdage en sel som gjemmer seg under et ett og et halvt meter dypt lag med snø. Som du vet, ga ikke bare Allah den Allmektige oss, men alle levende ting, de overlegne egenskapene de har på samme måte.”

Mansoor fortsatte, "Jeg visste fra før at man kan finne bevis på Allahs overlegne kunnskap og makt i hver eneste levende ting på jordens overflate. Likevel ble jeg enda mer bergtatt etter å ha fått så mye mer detaljert fakta om disse skapningene."

Mansoor kunne ikke få nok av å snakke med sin nye venn, isbjørnen. Han ville lært alt man kunne lære om ham. Han hadde flere og flere spørsmål han hadde lyst til å stille:

"Hvilke andre egenskaper har du som jeg ikke vet om?"

"La meg tenkte," sa bjørnen. "Vi isbjørner har noen interessante teknikker vi bruker om vinteren og sommeren. Først, tenk på den hvite pelsen som gjør at vi likner på snømenn. Tror du at vi ville vært synlige om vi la oss ned i hvit snø? Hvis du bare tenkte på den hvite pelsen, ville du sikker sagt; "Nei, dere ville aldri bli lagt merke til," men ikke glem at vi isbjørner har svarte neser. Nesene våre hindrer oss fra å gå helt i ett med snøen. Så hva gjør vi? Vi dekker nesen med poten vår. Det er ganske smart, ikke sant? På den måten får vi skjult fargene som stikker ut. Vi gjemmer oss i snøen helt til byttet kommer helt bort til oss."

“Det er virkelig smart!” utbrøt Mansoor.

“Ja, Mansoor. Bjørner vet hvordan de skal kan kamuflere seg, eller med andre ord; gå i ett med naturen, på grunn av deres hvite pels og det snødekkede landskapet rundt dem som har samme farge, men de går til og med enda lenger ved å dekke til de svarte nesene sine, som er det eneste som hindrer dem fra å gå i ett med snøen. Selvfølgelig, som du sikkert kan gjette, er det ikke mulig for isbjørnene selv å forstå at de må skjule nesene sine! Bjørner oppfører seg bare sånn som Allah inspirerer dem til å oppføre seg. Allah designet dem på denne måten. Til syvende og sist er de, som alle andre levende ting, under Allahs kontroll.”

Mansoor bestemte seg for å fortelle moren sin om alt det han hadde lært om isbjørner på vei hjem, og forklare henne hvordan Allahs kunstneriske kreativitet er synlige i dem. Han takket vennen sin for den spennende samtalen, og gikk tilbake til moren sin.

Vi har laget all slags sammenligninger for folk i denne Koran, så de måtte komme til ettertanke.

(Surat az-Zumar, 27)

Han er himlenes og jordens skaper. Når Han har besluttet en ting, sier Han bare «Bli», og så blir det. (Surat al-Baqara, 117)

I himlenes og jordens skapelse, i nattens og dagens veksling, sannelig, her er jærtegn for dem som har hjertets forstand, som kommer Gud i hu når de er stående, sittende eller liggende, som mediterer over himlenes og jordens skapelse: «Herre, Du har ikke skapt dette for intet! Priset være Du! Bevar oss for Ildens straff!» (Surah Al 'Imran, 190-191)

En dag sto Omar og faren hans opp før daggry og dro for å fiske. Omar likte å se soloppgangen mens han fisket med faren. På morgenen så himmelen så fantastisk ut, og soloppgangen fylte hjertet hans med samme spenning hver gang han så den...

Mens faren hans byttet ut agnet på kroken, satt Omar på kanten av den lille båten deres og så på sjøen. Plutselig hørte han en stemme bak seg, "God morgen, lille venn!" sa den, på en slags boblete måte.

"Hei, og god morgen til deg også, lille fisk," sa Omar.

"Det ser ut som om du liker å stå opp tidlig og dra på svømmetur. Jeg har alltid lurrt på... Jeg har akkurat lært å svømme, men dere fisker kan

svømme straks dere blir født. Hvordan greier dere det?"

"For å være helt ærlig," sa fisken, "Trenger ikke vi fisker bevege oss noe særlig for å kunne svømme, bare det å bevege halene våre fra side til side er nok. Vi har det godt i vannet på grunn av de fleksible ryggradene våre og de ulike systemene inni kroppene våre."

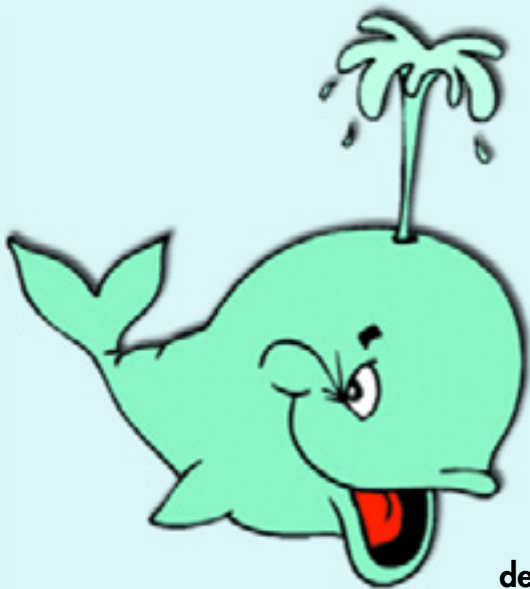
"Det må være gøy å kunne svømme rundt i vannet hele tiden," sa Omar mens han tenkte.

"Det er helt sant," samtykket hans nye venn, "Men husk på at kroppene våre er skapt spesielt for at vi skal kunne gjøre det. Bare tenk; synes du det er lettere å gå i vannet eller på land? Vi fisker har blitt skapt med spesielle muskler og ryggrad slik at vi kan leve og svømme i vannet. Ryggraden holder oss rette, og forbinder også finnene våre med musklene. Var det ikke for det, ville det vært umulig for oss å leve i vannet. Du ser, lille venn, slik som med alle andre levende ting, har Allah skapt oss fisker uten feil, og har gitt oss de beste egenskapene for de omgivelsene vi lever i."

"Dere svømmer ikke bare fra venstre til høyre, men noen ganger svømmer dere nedover i dypet av vannet. Hvordan gjør dere det?" spurte Omar. "Det kan vi gjøre

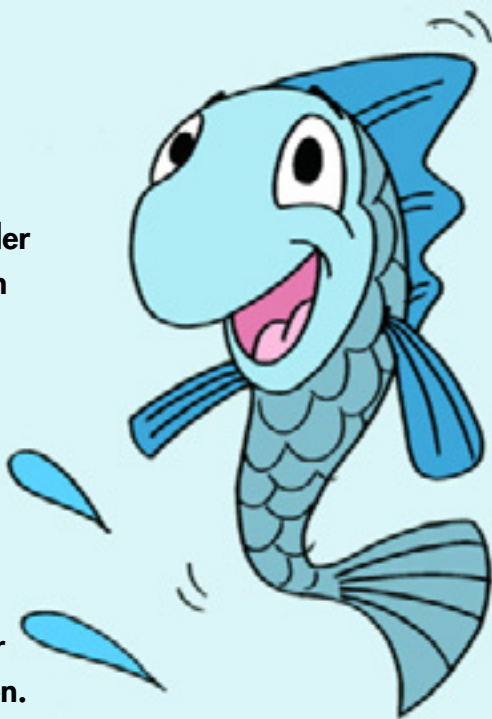
takket være de ulike systemene i kroppene våre som Allah har gitt oss fisk," svarte vennen hans. "En fisk har luftlommer i kroppene sine. Ved å fylle disse lommene med luft, kan vi dykke ned i dypet, eller bevege oss oppover mot overflaten ved å tømme dem. Selvfølgelig ville vi aldri hatt mulighet til å utvikle disse egenskapene på egenhånd, med mindre Allah hadde villet det."

Mens faren fortsatte å jobbe i akterenden av båten, fortsatte Omar å snakke med fisken, "Jeg tenker på steder som er stappfulle av folk. Alle må flytte seg fra venstre til høyre hele tiden, og om det er mørkt, er det umulig å bevege seg uten å krasje i andre. Hvordan slipper dere fisker det problemet?"

Fisken begynte å forklare; "For å unngå å krasje i de andre rundt deg, må du se hva som er der, men vi fisker trenger ikke et slikt visuelt system. Vi har et perfekt sanseorgan som kalles 'sidelinjeorganet'. Vi kan føle hver eneste lille endring i trykket

rundt oss eller i vannoverflaten, eller den minste forandring i strømmen med én gang det skjer, ved å bruke de spesielle sensorene i sidelinjeorganet vårt. Ved å merke vibrasjoner, vil vi vite om det er en fiende eller hindring rundt oss, uten at vi trenger å se det med øynene våre. Disse dektorene er spesielt sensitive for lav-frekvens vibrasjoner i nærheten. For eksempel kan vi med én gang merke om noen går langs land, eller om noe blir hevet i vannet, og handle deretter.”

Omar nikket entusiastisk, “Nå forstår jeg. Jeg kan synge eller ha på radio utenfor vannet, uten at det gjør dere ukomfortable, men den minste vibrasjon jeg forårsaker i selve vannet, for eksempel hvis jeg treffer moloen med båten min, eller hiver en sten i vannet, vil du forsvinne!”

Hans nye venn fortsatte; “Omar, dette systemet vi har, som forskere kaller fiskens sidelinjeorgan, er virkelig en kompleks struktur. Det er ikke mulig at et sånt system har utviklet seg ved

en tilfeldighet eller ved et uhell, eller gradvis over tid. Alle elementene i dette systemet må ha blitt til på samme tid, ellers ville ikke systemet virket.”

Da Omar så nærmere på fisken, oppdaget han at den ikke hadde øyelokk, og spurte overrasket; “Dere har ikke øyelokk. Hvordan beskytter dere øynene deres?”

“Du har rett,” svarte vennen hans. “Vi fisk har ikke øyelokk slik som mennesker har. Vi ser verden gjennom en tynn hinne over øynene våre. Du kan sammenlikne det med plastikken på dykkebriller. Siden vi for det meste må se ting som er veldig nær oss, er øynene våre skapt til det

formålet. Når vi trenger å se lenger, vil hele linsesystemet flyttes bakover ved hjelp av en spesiell muskelmekanisme inni øyet. Selv de små øynene til oss fisk har en kompleks struktur. Det er ikke tvil om at det er enda et bevis på Allahs unike skaperevne.”

Omar husket et TV-program han hadde sett dagen før. Han så en stim av

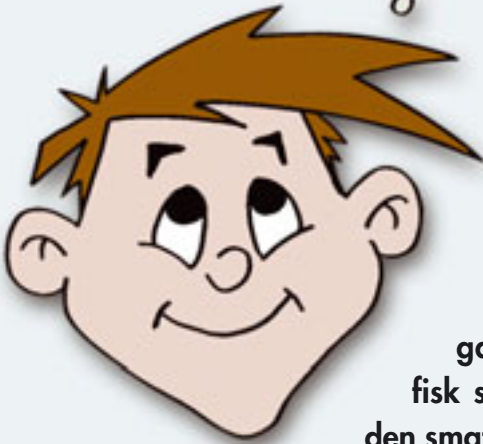
fisker med forskjellige farger og former. Han tenkte at de vakre fargene fiskene hadde, og deres unike egenskaper var veldig gode beviser på hvor overlegen Allahs skaperevne er. Hans lille, smarte venn fortsatte å gi ham informasjon om seg selv;

“Visste du, lille venn, at kroppene til de fleste av oss er dekket med et veldig sterkt skinn?”

Omar tenkte over det i et øyeblikk eller to, “Ja, dere har et veldig skjellede skinn, jeg har sett det, men det ser ikke så veldig tykt ut.”

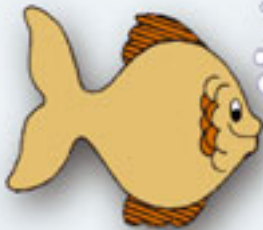
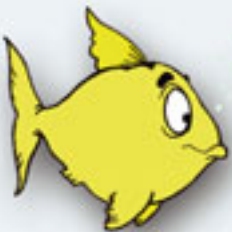

“Dette skinnen er satt sammen av et ytre og et indre lag,” forklarte fisken. “Innenfor det øvre laget er det kjertler som produserer slim, og som hjelper med å redusere friksjon mot det nedre laget når vi beveger oss i vannet. Det gjør at vi kan svømme mye fortere. Glattheten gjør det også mye vanskeligere for fiender å fange oss. En annen egenskap slimet har, er at det beskytter mot sykdom.”

Omar var enig i det, “Ja, en gang forsøkte jeg å gripe tak i en fisk som lå i bøtten til faren min, men den smatt ut av hånden min med én gang!”

Fisken smilte, “Det spesielle med skinnen vårt stopper ikke der. I det øvre laget vårt er det et spesielt lag laget av keratin. Keratin er et hardt, tøft materiale som er formet av døde hudceller i det nedre nivået,

som mister tilgangen til mat og oksygen."

Omar ble imponert igjen, "Så mange viktige egenskaper det finnes i skinnet til fisken, og som folk aldri tenker over!"

"Du har helt rett," samtykket fisken. "Omar, som du kan se, er det Allah, Han som har skapt alt, som har gitt fiskene alle egenskapene deres. Allah er bevisst på alle behov alle skapninger har."

Omar hørte farens stemme fra akterenden av båten; "Kom igjen, Omar, det er på tide å dra hjem!"

Omar stoppet et øyeblikk for å si hadet til sin lille venn, "Takk for all informasjonen du har gitt meg. Hver gang jeg ser en liten fisk, skal jeg huske på Allahs utrolige skaperevne, og takke vår Herre for alle velsignelsene Han har gitt oss."

FARGERIKE SKA

ÅPNINGER I HAVET

HVORDAN KAN FISKER PUSTE UNDER VANN?

Fiskenes ånderettssystem skiller seg fra det alle andre skapninger har. Mennesker har neser som de kan puste med, mens fisk har gjeller. Med disse kan de utnytte oksygenet i vannet. Vannet de hele tiden får i seg, går gjennom åpningen til gjellene og ut igjen. Veldig fine vener i gjellene fjerner så oksygenet fra vannet og erstatter det med karbondioksid fra kroppen. De fleste typer fisk har nesebor, men disse blir ikke brukt til å puste med. Neseborene har veldig små følere i seg, som fisken bruker for å lukte på vannet som omgir dem. For eksempel vil haier bruke dem til å lukte seg frem til et bytte.

RASHAD OG TAWFIQ

Rashad og Tawfiq var venner. Rashads bestemor bodde i den samme bydelen som familien til Tawfiq. Rashad bodde hos bestemoren sin en del av sommerferien og midt i skoleåret hvert år, og da fikk de tilbragt mye tid sammen.

Første del av skoleåret var ferdig. Alle hadde fått karakterkortet sitt, og Tawfiq og vennene hans begynte å glede seg over ferien, men siden været var så kaldt, kunne de ikke gå noe særlig ut de første dagene. De fikk likevel gått ut en gang i blant, og møtte vennene sine og lekte, selv om det ikke varte så lenge. Noen ganger dro de også hjem til

en av vennene, og skravlet mens de spiste kake og kjeks som moren hans hadde forberedt.

Selv om en uke hadde gått, hadde enda ikke Tawfiq sett noe til Rashad. Han spurte de andre vennene sine om noen av dem hadde sett ham. Alle sa at de ikke hadde sett Rashad siden begynnelsen av skoleferien. Tawfiq tenkte at han sikkert ikke gikk ut fordi det var så kaldt, selv om han visste at Rashad normalt ville gått ut selv om det snødde, fordi Rashad elsket å leke i snøen. Han bestemte seg for å ringe ham.

Så fort han kom hjem, hentet han telefonen og ringte hjem til Rashads bestemor. Bestemoren tok telefonen og kjente straks igjen Tawfiqs stemme.

“Jeg har ikke sett Rashad siden skolen sluttet,” forklarte Tawfiq. “Jeg ble bekymret. Jeg tenkte at jeg kanskje skulle gå bort og besøke ham i morgen, men jeg bestemte meg for å ringe først.”

Rashads bestemor forklarte at Rashad ikke kom for å besøke henne fordi han var syk. Han hadde fått en veldig sterk forkjølelse, og måtte tilbringe ferien sin i sengen og hvile. “Jeg skal gi deg telefonnummeret hans,” sa hun. “Han blir nok glad for å høre fra deg.”

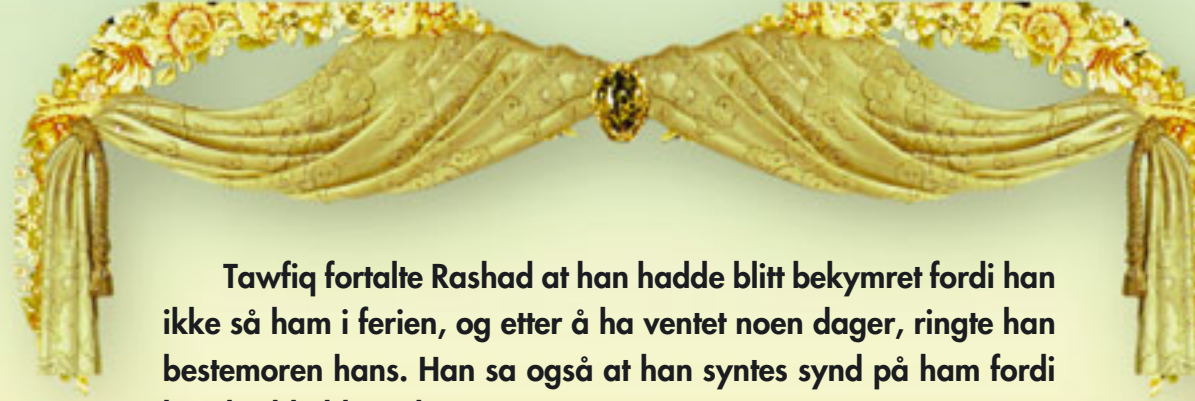
Tawfiq fikk nummeret og ringte Rashad så fort han hadde fått det.

Moren til Rashad svarte da han ringte. Hun sa; “Rashad, det er vennen din, Tawfiq, som ringer,” og ga telefonen til Rashad som lå på rommet sitt.

Rashad løftet opp telefonen og sa; “Jeg er veldig glad for at du ringte. Det er hyggelig å høre stemmen din.”

Tawfiq fortalte Rashad at han hadde blitt bekymret fordi han ikke så ham i ferien, og etter å ha ventet noen dager, ringte han bestemoren hans. Han sa også at han syntes synd på ham fordi han hadde blitt syk.

Rashad forklarte at han hadde blitt smittet med en veldig sterk forkjølelse i begynnelsen av ferien, og at han måtte holde seg hjemme fordi legen hadde sagt at han ikke måtte gå ut før han hadde blitt bedre, og at han måtte hvile, så det var sånn han måtte tilbringe ferien sin.

“God bedring,” sa Tawfiq. “Jeg er veldig lei meg på dine vegne. Jeg håper du blir frisk snart.” Han fortalte ham at alle de andre vennene i Tawfiqs nabolag også hadde lurt på hvor han var. Han var redd for at Rashad skulle bli sliten, så han prøvde å ikke snakke så lenge.

“Jeg er veldig glad for at du ringte. Hils alle vennene mine, og ikke glem å ringe igjen.” sa Rashad.

Tawfiq ønsket ham god bedring igjen, og la på. Han var veldig trist fordi vennen hans var syk og måtte tilbringe ferien sin på den måten.

Da moren hans så at han var så trist, spurte hun hva som var galt. Tawfiq fortalte om vennens problem. “Hvem vet hvor lei han er av å måtte tilbringe ferien sin på den måten. Jeg lurte på hva jeg kan gjøre for ham,” sa han.

Moren hans tenkte på det et øyeblikk. “De bor ikke så langt unna. Du kan dra og besøke ham. Rashads mor er en gammel venn av meg som jeg ikke har sett på lenge. Jeg kunne besøkt henne samtidig.”

“Det hadde vært flott, mamma. Når kan vi dra?” utbrøt Tawfiq lykkelig.

“Ring Rashad og spør ham når det passer,” sa moren til

ham.

Tidlig neste morgen, ringte Tawfiq til Rashad. Han fortalte ham at han hadde lyst til å komme på besøk med moren sin og lurte på når det passet.

Rashad ble kjempeglad, og fortalte ham at moren ville bli det også. Han sa at de ventet dem neste dag.

Tawfiq og moren hans dro avgårde tidlig neste morgen. Etter noen timers kjøretur, kom de endelig frem til huset til Rashad. Rashads mor var veldig glad da hun møtte dem. "Jeg ble så glad da jeg hørte at dere skulle komme," sa hun. "Det er virkelig snilt av dere å dra så langt."

Sammen gikk de opp til rommet til Rashad. Han hilste fornøyd på dem fra sengen. Etter å ha spurt hvordan han hadde det, og snakket sammen en stund, lot mødrene guttene være alene.

Plutselig var det noe som slo Tawfiq. Til tross for at han måtte holde sengen og tilbringe hele ferien sin liggende, så Rashad veldig fornøyd ut. Han så ikke trist ut på grunn av sykdommen i det hele tatt.

“Jeg trodde at du kom til å være veldig trist, og ha kjedet deg mye,” sa han. “Hvis det var meg, ville jeg blitt veldig trist hvis jeg måtte ha tilbragt ferien min sånn, men jeg kan se at du er ganske fornøyd. Du ser ikke ut til å være plaget av det i det hele tatt.”

“Det er sant,” sa Rashad. “De første dagene var det akkurat det jeg tenkte, og jeg var veldig lei meg. Jeg var så lei meg at jeg begynte på gråte innimellom. Fetteren min, Ali, som besøkte meg fra tid til annen, ble veldig opprørt da han så hvordan jeg hadde det. Han besøkte meg noen dager senere da jeg var litt bedre. Han hadde med seg en bok. Han fortalte meg at han ikke var ferdig med å lese den enda, og at jeg skulle få den når han var det, men han ville lese den delen han var ferdig med for meg.”

“Da jeg sa at jeg gjerne ville høre det, begynte å han å lese den delen. Boken forklarte at Allah har skapt alt for en spesiell grunn, og at det er noe godt i ting som først kan virke dumme. Den fortalte at de som tror på Allah, og som stoler på Ham, må huske på at det er velsignelser i alt, og handle etter det.”

“Den hadde med mange eksempler også. En av dem var å være syk. Det den fortalte påvirket meg veldig. Slik som det stod i boken, kan selv den enkleste sykdommen, som forkjølelse, vise oss hvor skjøre og maktesløse vi er. Forkjølelse er forårsaket av et lite virus, som ikke kan bli sett med det blotte øyet, men dette ørlille viruset tar all alle kreftene fra folk, og gjør at man må legge seg. Man når et punkt hvor man ikke kan gå eller snakke. Man kan ikke gjøre noe annet enn å ligge og vente på å bli bedre.”

“Du har rett,” samtykket Tawfiq. “Når det skjer, kan man bare ta medisin og vente på at det skal gå over”

Rashad fortsatte å snakke; “Når vi blir syke, forstår vi hvor stor velsignelse helsen er. Når en person med god helse kan gå, løpe eller leke uten vanskeligheter, burde han huske på sykdom og være takknemlig til Allah. Når du står opp om morgenen og har evnen

til å gå, løpe eller gjøre alt det du vil når du vil, uten noens hjelp, er det en gave fra Allah. Som det stod i boken; ved å skape sykdom, gjorde Allah at folk tenker og legger merke til disse tingene."

"Ja, det du har sagt er helt sant," nikket Tawfiq.

Rashad fortsatte med forklaringen sin; "Da jeg begynte å tenke sänn, ble jeg ikke trist lenger. Jeg er veldig glad fordi jeg begynner å bli bedre. Jeg kommer til å bli helt bra igjen før skolen begynner. Da vil jeg sette mer pris på å være frisk og kan løpe rundt og leke."

Akkurat da kom Tawfiqs mor inn og sa at det var på tide å dra.

"Jeg har lyst til å lese den boken også. Kan du sende meg den når du er ferdig med?" spurte Tawfiq. "Selvfølgelig," sa Rashad. "Jeg skal sende den til deg straks jeg blir ferdig med den."

På vei hjem, tenkte Tawfiq på hva Rashad hadde sagt. Han var glad for å se ham lykkelig og over å høre på det Rashad fortalte ham. Han sa til seg selv at "Å være frisk, er virkelig en stor velsignelse, og når jeg kommer hjem, skal jeg fortelle alle vennene mine om det."

TILLEGG: EVOLUSJONSTEORIENS BEDRAG

I dette kapitlet skal vi studere noen av ideene evolusjonister har, som ikke tror på Allahs eksistens, og som forsøker å lure andre ved å si at alt ble til av seg selv, ved en tilfeldighet.

Likevel, når noen forsøker å villedde andre, vil sannheten alltid komme frem til slutt. Hvis personen involvert er intelligent, vil han alltid vite at han blir løyet til, og fordi det evolusjonister forteller er løgner, er de selvmotsigende. På de neste sidene vil vi se hvor ulogiske påstandene deres er, og hvordan bedraget har blitt brakt frem i lyset.

HVA ER EVOLUSJONSTEORIEN?

Evolusjonsteorien er en av mange feilaktige påstander fra folk som ikke tror på Allah. Charles Darwin er mannen bak denne teorien, som ble offentliggjort for rundt 150 år siden. Ifølge denne ulogiske teorien, ble alt skapt ved sporadiske, tilfeldige hendelser. For eksempel mente Darwin at en dag utviklet fisk seg til reptiler, ved en tilfeldighet. En annen dag, forårsaket tilfeldigheter at en reptil ble til en

fugl og begynte å fly. Når det gjelder mennesker, kommer vi fra apene. Det er absolutt ingen sannhet i disse påstandene. Den eneste sannheten er at Allah har skapt oss, alle andre levende ting, verden og universet. Darwin og andre som har sluttet seg til ideene hans, har kommet med en stor løgn.

Atomer er de minste partiklene som alt, både levende og ikke-levende, er bygget opp av. Dette betyr at alt rundt deg, inkludert deg selv, har blitt satt sammen av millioner av atomer. Evolusjonister (de som tror at Darwin hadde rett), sier at atomene ved en tilfeldighet bestemte seg for å samle seg, og dermed ble levende ting skapt. Ifølge denne ulogiske påstanden, kom det en dag en vind eller orkan som samlet disse atomene sammen.

Ifølge Darwins hendelsesforløp, klumpet disse atomene seg sammen og formet celler. Som dere vet, er alle levende ting satt sammen av celler. Disse kombineres, og danner øyner, ører, blod, hjerte, og kort sagt; hele kroppen vår. Dere burde huske på at cellene har et veldig komplisert system. I hver enkelt celle, er det mange ulike organeller. Vi kan sammenlikne en celle med en enorm fabrikk. I en celle, er det produsenter, transportører for materialene, innganger og utganger, produksjonsentere, budbringere, kontrollsentere som regulerer energien, etc. Er det mulig for en fabrikk å bli til av seg selv, med stener, jord og vann fra en storm, ved en tilfeldighet? Selvfølgelig ikke! Alle ville ledd av en så latterlig påstand. Likevel kommer forskere med en påstand som er like latterlig, når de sier at celler ble formet ved en tilfeldighet. Evolusjonister vil ha oss til å tro at disse cellene formet levende ting da de kom sammen ved denne tilfeldigheten.

La evolusjonister utføre et eksperiment!

Utstyr evolusjonister med en stor tønne. La dem putte alle atomene de ønsker i denne tønningen, og la dem også putte oppi alt det andre de ønsker. Så lar dere dem ha oppi alle råmaterialene som er nødvendig for forme en levende ting. De kan enten varme opp, eller bruke elektrisitet mot tønningen. La dem gjøre alt det de vil, og så lenge de vil. De kan holde på med tønningen i to millioner år (ved at oppgaven går i arv, siden et liv ikke er lang nok tid for denne jobben).

Hva ville blitt resultatet hvis man prøvde dette?

Tror dere at kirsebær, meloner, jordbær, plommer, fioler, roser, elefanter, sjiraffer, løver, lam, kaniner, bier, katter, hunder, ekorn, og fisk plutselig ville komme ut av tønningen? Kan en person med tanker, som har evnen til å bli lykkelig og oppglødd, som liker å høre på musikk og som leser bøker, plutselig komme ut av den? Selvfølgelig ikke! På samme måte kan ikke noen som likner på professorene som jobber med tønningen plutselig komme ut. Det er ikke bare en enkelt professor som aldri kunne kommet ut av tønningen, men ikke engang en av trillioner av celler som finnes i professorens kropp. Atomer er livløse. Kan livløst materie plutselig komme sammen og forme en levende, leende, tenkende skapning?

Selvfølgelig ikke, ingen levende ting kan noen gang komme ut av den tønningen, fordi levende ting er ikke satt sammen av deler av livløst materie som kommer sammen ved en tilfeldighet. Allah skapte alle levende ting. Allah skapte mennesker, fjell, elver, lam, løver og blomster når det ikke var noe som helst som eksisterte, og Han skapte alt fra ingenting, bare ved å si "La det bli!"

HVORDAN, IFØLGE EVOLUSJONISTER, BLIR TING TIL?

Allah skapte alle arter, og ikke en av dem kan bli til en annen. Dette er fordi hver art har særegne egenskaper. Evolusjonsteorien tar derfor feil når den påstår at alt levende endret seg over tid, utviklet ulike egenskaper og forandret seg til andre skapninger. Du har sett skilpadder, firfislere, slanger – evolusjonister påstår at alle disse reptilene endret seg ved en tilfeldighet og ble til fugler. Så hva slags hendelser mener de forårsaker at reptiler ble til en annen skapning? Evolusjonister tror at evolusjon skjer som et resultat av separate hendelser som skjer samtidig, og som kalles "mutasjon" eller "naturlig seleksjon." Dette er faktisk en ulogisk overbevisning, og som ikke har vitenskapelig basis.

Hva er naturlig seleksjon?

Den enkleste forklaringen på naturlig seleksjon, er at den sterkeste skapningen overlever, mens den svake forsvinner. La meg forklare dette med et eksempel: Se for deg en flokk med hjort, som ofte blir angrepet av ville dyr. Når det skjer, vil hjortene begynne på løpe fort, og bare den raskeste og kvikkeste hjorten vil overleve. Over tid vil de svake hjortene forsvinne, fordi de blir tatt av

Louise
Pasteur

As accepted also by the latest evolutionist theorists, the origin of life is still a great stumbling block for the theory of evolution.

nakken, vil den aldri bli til et annet dyr, for eksempel en løve eller en sjiraff. Dette skjer bare i eventyr. Du kjenner sikkert til historien om frosken som blir til en prins. Det er bare i eventyr at en frosk kan bli til en prins. I virkeligheten er det umulig for en hjort å bli til en løve eller en annen levende ting, og likevel påstår evolusjonister at de kan det!

Hva menes med mutasjon?

Mutasjon er forandringer som skjer i en levende kropp. Radioaktivitet eller kjemiske substanser forårsaker mutasjoner. Følgene av radioaktivitet og

Alexander Oparin's attempts to offer an evolutionist explanation for the origin of life ended in a great fiasco.

rovdyrene. Det vil bare være sterke og friske hjort igjen. Derfor vil flokken over tid bare være satt sammen av sterke hjort.

Det vi har sagt så langt, er helt riktig, men disse tingene har ingenting å gjøre med evolusjon. Til tross for dette, tror evolusjonister at en slik flokk med hjort gradvis vil bli til et annet type dyr, for eksempel sjiraffer. Du

kan se hvor feil de tar! Uansett hvor fort en hjort løper, eller hvor langt den strekker

kjemiske substanser på levende ting er alltid skadelig.

For nesten 60 år siden, under annen verdenskrig, ble en atombombe sluppet over den japanske byen Hiroshima. Atombomben spredte radioaktivitet over området, og forårsaket forferdelig skader hos menneskene. Radioaktiviteten gjorde at flesteparten av folkene som ble eksponert, enten ble alvorlig syke, eller døde. I tillegg ødela det noen av systemene i kroppene deres, og det førte igjen til at deres barn ble født enten syke eller med misdannelser.

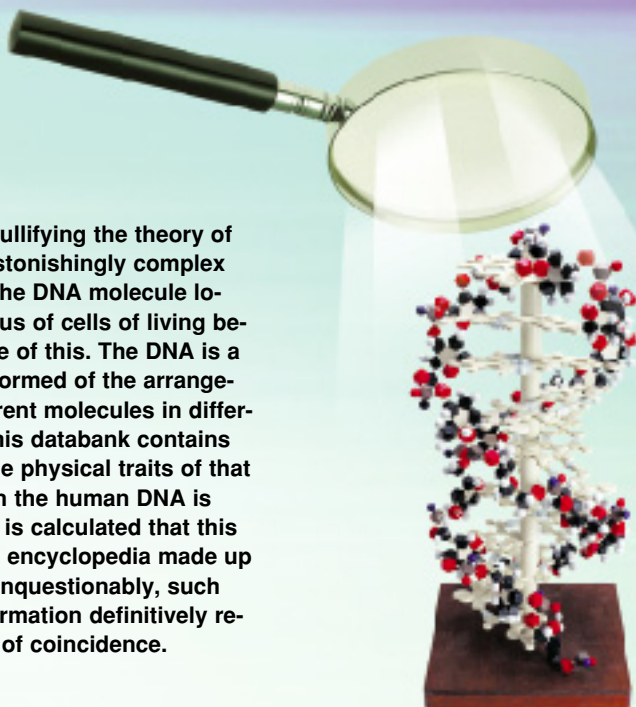
Med denne kunnskapen i bakhodet, tenk på hva evolusjonister forsøker å få oss til å tro: En dag muterte en fisk, for eksempel, den ble på samme måte som folkene i Hiroshima utsatt for radioaktivitet eller noe liknende. Som er resultat av denne mutasjonen, forandret deler av fisken seg, og en dag ble den til en krokodille. Dette er en helt absurd påstand. I tillegg, slik vi nevnte tidligere, er mutasjoner alltid skadelig for et menneske. De får enten misdannelser, blir handikappede, eller veldig syke.

Vi kan sammenlikne evolusjonistenes påstander med følgende eksempel: Hvis vi løftet en øks og brukte den til slå istykker en svart/hvitt-TV, ville det forandret den til en fargeTV? Selvfølgelig ikke! Hvis du slo til en TV med en øks, ville du bare endt opp med et ødelagt sett. På samme måte som at du vil ødelegge noe hvis du slår det til med en øks, vil også mutasjoner skade andre levende skapninger.

FOSSILENE EVOLUSJONISTENE IKKE KAN FINNE

Et fossil er en del av et dyr eller en plante som har vært død i lang tid, som regel over tusenvis eller til og med millioner av år. Den er bevart i stenformasjoner i jordskorpen. For at en plante eller et dyr skal bli til et fossil, må den bli begravet nesten med en gang det dør. For eksempel: Hvis det var en fugl på bakken, og en stor mengde sand plutselig falt over den slik at den døde, kan restene av fuglen bli bevart i millioner av år. På samme måte finnes det rester av kvæ fra trær som blir til fossiler ved

One of the facts nullifying the theory of evolution is the astonishingly complex structure of life. The DNA molecule located in the nucleus of cells of living beings is an example of this. The DNA is a sort of databank formed of the arrangement of four different molecules in different sequences. This databank contains the codes of all the physical traits of that living being. When the human DNA is put into writing, it is calculated that this would result in an encyclopedia made up of 900 volumes. Unquestionably, such extraordinary information definitively refutes the concept of coincidence.

hjelp av geologiske prosesser, og i de tilfellene blir de kalt "rav". I tilfeller o fortiden, fanget kvaen insekter da den rant ned trestammene. Den stivnet, og ravet og insektet in- ni ble bevart uten skader i millioner av år, helt frem til i dag. Dette hjelper oss å lære om dyr som levde for lenge siden. Slike bevarte rester av en art blir kalt fossiler.

Hva betyr overgangsfossiler?

Den viktigste løggen evolusjonister har kommet med, er den om overgangsfossiler. I noen bøker om evolusjonisme, blir disse noen ganger kaldt "mellomliggende overgangsform." Som dere vet, påstår evolusjonister at skapninger kan bli til hverandre. De står også fast ved at de første skapningene ble til ved en tilfeldighet. De vil ha oss til å tro at disse skapningene gradvis ble til en annen, og at den andre skapningen forandret seg til en annen skapning, også videre. Evolusjonister sier at fisk, for eksempel, har utviklet seg fra en skapning som liknet på en sjøstjerne. Det betyr at en dag, som en følge av mutasjon, mistet sjøstjernen en av armene sine. Over de neste millioner av år, mistet den enda flere armer, bortsatt fra en som helt av seg selv utviklet seg til å bli en finne. I mellomtiden, og samtidig, forandret sjøstjernen seg på alle andre nødvendige måter for å kunne bli en fisk. (Ingenting av dette kunne ha skjedd, selvfølgelig, men vi minner bare oss selv på at det er dette forskere vil ha oss til å tro!) Ifølge evolusjonister gikk sjøstjernen gjennom mange faser for å bli til en fisk.

Disse fantasiskapningene blir i stadiet hvor de forandrer seg, kaldt overgangarter i evolusjonsprosessen. Igjen, i følge evolusjonistenes ulogiske påstander, har

disse skapningene ufullstendige kroppsdeler. For eksempel må overgangsartene, som angivelig endret seg fra fisk til reptil, ha hatt halvveis utviklede føtter, finner, lunger og gjeller. Vi må huske på at hvis slike rare skapninger fantes i fortiden, ville vi ha funnet rester etter dem for lenge siden. Det er interessant at så langt har ikke ett overgangsfossil, som evolusjonister hevder at har eksistert, blitt funnet.

Skapninger utviklet seg ikke fra hverandre. Sannheten er at de ble alle til i samme øyeblikk, med alle deler intakt, og uten feil. De skiller seg ikke fra andre dyr innenfor samme art som lever i dag. Allah skapte alle sammen.

HVA SKJEDDE I KAMBRIUM?

De eldste fossilene av levende ting, blir datert til perioden som blir kalt kambrium, for rundt 500 millioner år siden. Skapningene som levde i kambrium beviser også at evolusjonsteorien er helt gal. Hvorfor gjør de det?

Disse skapningene dukket plutselig opp i kambrium. Før dem, fantes det ingen levende ting på planeten. Det

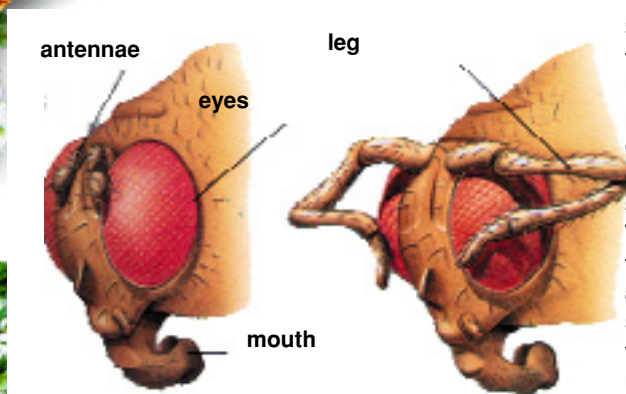
faktum at disse skapningene dukket opp av ingenting, helt plutselig, er et tegn på at Allah skapte dem samtidig. Hvis teorien evolusjonistene kommer med er rett, måtte disse skapningene ha utviklet seg gradvis fra enklere stamfedre, men disse skapningene har ingen stamfedre, og det fantes heller ingen overgangsarter før dem. Det er absolutt ingen spor av slike organismer i noen av fossillarkivene. Fossiler viser oss at disse skapningene, akkurat som alle andre levende ting, plutselig dukket opp under kambrium, med alle deler intakt, men uten noen angivelige stamfedre de kunne utviklet seg fra. Dette er det klareste beviset på at Allah har skapt dem.

For eksempel fantes det tidligere en skapning som kalles trilobitter, og som levde i kambrium, men som vi ikke lenger kan se fordi den er utryddet. Trilobittene hadde veldig kompliserte, men perfekte øyne. De var satt sammen av hundrevis av vokskakeformede celler, og disse cellene gjorde at den kunne se klart. Det er helt klart at så fantastiske skapninger ikke bare kan bli til ved en tilfeldighet.

LØGNEN OM AT FISK BLE TIL REPTILER

Evolusjonister sier at reptiler utviklet seg fra fisk. Ifølge dem, bestemte fisken seg en dag, fordi det var lite mat i havet, for å lete etter noe på land, og det var da de kom dit, at de ble til reptiler slik at de kunne overleve på land. Som du ser er det en absurd tanke, fordi alle vet hva som ville skjedd om en fisk havnet på land; den ville dødd!

Har du noen gang fisket? Bare tenk! Hva ville skjedd hvis en fisk bet på agnet og satte seg fast i kroken, og du

Since the beginning of the twentieth century, evolutionary biologists have sought examples of beneficial mutations by creating mutant flies. But these efforts have always resulted in sick and deformed creatures. The picture on the left shows the head of a normal fruit fly, and the picture on the right shows the head of a fruit fly with legs coming out of it, the result of mutation.

reddet livet dens og tok den med hjem slik at den kunne få hvilt ut i bakgården din? Som vi akkurat har sagt; den vil dø. Hvis du dro for å fiske igjen, og denne gangen fanget mange fisk og tok dem med hjem til bakgården din, hva ville da skjedd? Det samme; alle fiskene ville dødd!

Likevel nekter evolusjonistene å innse dette. De sier at en av fiskene i bakgården din plutselig begynte å endre seg mens den ventet på å dø, og at den ble til en reptil og overlevde! Det er totalt umulig!

Det kan aldri være mulig fordi det har alltid vært store forskjeller mellom fisk og dyr som lever på land, og alle disse forandringene kan ikke bare skje helt plutselig, ved en tilfeldighet. La oss gå gjennom noen av tingene en fisk trenger for å overleve på land:

1. Fisk bruker gjeller for å puste i vannet, men vil ikke kunne bruke gjellene for å puste på land, og vil derfor dø hvis de forlater vannet. De vil trenge lunger. La oss bare anta at en fisk fant ut at den skulle forlate landet, og bo på tørt land; hvor ville den fått lungene fra? Den vet ikke engang hva lunger er!

2. Fisk har ikke noen form for nyresystem slik vi har, men de hadde måttet trenge det hvis de skulle levd på land. Hvis de bestemte seg for å flytte til tørt land, er det klart at en fisk ikke ville funnet nyrer noen steder.

3. Fisk har ikke føtter, og derfor kan de ikke gå når de når land. Så hvordan fant den første fisken som bestemte seg for å flytte opp på land, føtter? Siden dette er umulig, er det åpenbart at evolusjonister tar feil når det gjelder dette også.

Dette er bare tre av hundrevis av ting en fisk trenger for å kunne overleve på land.

OM FISKEN SOM KALLES KVASTFINNEFISKEN

I over flere år, beskrev evolusjonistene kvastfinnefisken som en overgangsart som nesten nådde land. I alle bøker og blader har de fremstilt fisken som et bevis på at deres teori er rett. De trodde at kvastfinnefisken hadde blitt utryddet for lang tid siden. Det er derfor de lagde en serie med mange falske historier hvor de undersøkte fossiler av denne fisken.

Så, for bare noen få år siden, fikk en fisker en kvastfinnefisk i nettet sitt. Siden da, har mange flere blitt fanget. Det har blitt tydelig at kvastfinnefisken bare er en vanlig fisk. I tillegg var den ikke forberedt på å komme opp på land, slik evolusjonistene hevdet. Evolusjonistene sa at fisken levde i veldig grunt vann, så den begynte å bli klar for å komme opp på land. I virkeligheten levde kvastfinnefisken på veldig dypt vann. Det var ikke en overgangsfisk slik evolusjonistene ville at vi skulle tro. Det var en ekte fisk. Mange andre løgnaktige ideer har blitt

avdekket siden da!

Påstanden om at fugler har utviklet seg fra reptiler er feilaktig

En annen gal påstand evolusjonistene har kommet med, er hvordan fugler ble til. De påstår at de lange halsene deres er fra da reptiler levde i trærne og begynte å hoppe fra tre til tre, og mens de hoppet, utviklet de vinger. En annen påstand er at reptiler som fanget fluer, pleide å løpe mens de slo med forarmene sine, og at disse forarmene ble til vinger.

Er det ikke galskap å se for seg en dinosaur som plutselig får vinger mens den løper? Sånne ting skjer bare i eventyr eller i tegnefilmer.

Et enda viktigere poeng, er at evolusjonistene sier at denne store dinosauren utviklet vinger mens den forsøkte å fange fluer, men hvordan greide fluen å fly? Hvor fikk den vingene sine fra? Da de forsøkte å forklare hvordan en gigantisk dinosaur kunne fly, burde de ikke først ha forklart hvordan et bittelite insekt kunne det? Selvfølgelig burde de det.

Det er et argument som evolusjonister aldri kan bortforklare. Fluen er en av de beste flyvende skapninger på jorden. Den kan slå med vingene på mellom 500 og 1000 ganger hvert sekund. Som du vet, kan den lett manøvrere kroppen sin i luften. Uansett hvor mange forklaringer evolusjonistene kommer med, kan de ikke forklare hvordan fuglen fikk vingene sine. Sannheten er at Allah skapte vingene til fugler og fluer, sammen med deres evne til å fly.

This fossil crocodile from the Cretaceous period is 65 million years old. It is identical to crocodiles living today.

This 50-million-year-old fossil plane-tree leaf was unearthed in the USA. Plane-tree leaves have remained unchanged for 50 million years, and have never evolved.

This murex unearthed in Italy is 54 to 37 million years old.

Archaeopteryx, som evolusjonister kaller en overgangsart, var i virkeligheten en fullt utviklet fugl!
Evolutionists Cannot Offer Any Proof That Human Beings Are Descended from Apes

La oss vise dere noen få av mange forskjeller mellom reptiler og fugler.

1. Fugler har vinger, i motsetning til reptiler
2. Fugler har fjær, mens reptiler har skjell
3. Fugler har et unikt skjelettsystem, og benene deres er hule. Dette gjør dem lettere, og det blir enklere for dem å fly.

Dette er bare noen av forskjellene, men det finnes mange flere forskjeller mellom disse skapningene.

Hvis en reptilart hadde blitt til fugler, ville det vært mange flere skapninger som hadde levd mellom reptilene og fuglene, og representert fasene den ville gått igjennom.

Fossiljegere burde ha kommet over ihvertfall ett slikt fossil. For å si det sånn, det må ha vært skapninger med halve vinger, som bare var halvveis dekket med fjær, eller halvveis dekket med skjell, og med halvnebb og halvmunner, og deres fossiler burde vært funnet, men en slik skapning har aldri blitt funnet blant fossilene på jorden. Fossilene som har blitt funnet, tilhører enten en hel reptil eller en hel fugl. Dette betyr at fugler ikke stammer fra reptiler. Allah skapte fugler, akkurat som Han skapte alle andre levende skapninger.

Likevel vil ikke forskere akseptere dette, de forsøker å overbevise folk om at det de sier er sant ved å dikte opp historier. De fant et fossil av en fugl som kalles archaeopteryx, som levde for rundt 150 millioner år siden, og hevdet at denne fuglen var en overgangsart mellom di-

nosaurer og fugler, men å si at archaeopteryx er stamfaren til fugler er totalt ulogisk.

Archaeopteryx var en fullt utviklet fugl!

Fordi:

1. Archaeopteryx hadde fjær, akkurat som fuglene som lever i vår tid
2. Archaeopteryx hadde det samme brystbenet, som vingene er festet til, slik som alle andre flyvende fugler.
3. Archaeopteryx kan ikke være stamfaren til alle fugler, fordi fossiler av fugler som er eldre enn den har blitt funnet.

Den lange fortellingen om menneskets evolusjon

Evolusjonister fortetter å tro på at mennesker stammer fra apene, og at apene derfor er våre stamfedre. Verken Darwin eller andre evolusjonister har noen gang hatt vitenskapelige bevis som støtter denne påstanden, som ikke er noe annet enn oppdiktning.

Faktisk er en av årsakene til at evolusjonsteorien ble diktet opp til å begynne med, at folk skulle glemme at Allah skapte dem. Hvis folk begynte å tro at de ble til ved en tilfeldighet, og at deres forfedre var dyr, ville de ikke føle noen obligasjoner ovenfor Allah. Isteden fører det til at de glemmer alt av religiøse verdier, og blir egoistiske. Egoistiske folk mister gode følelser som kjærlighet for andre mennesker og for familiene sine. Som dere ser, prøver evolusjonistene å vende folk vekk fra sanne følelser, og det er derfor de forsøker å spre evolusjonsteorien. Målet deres er å få folk til å glemme Allah, så de forteller alle at

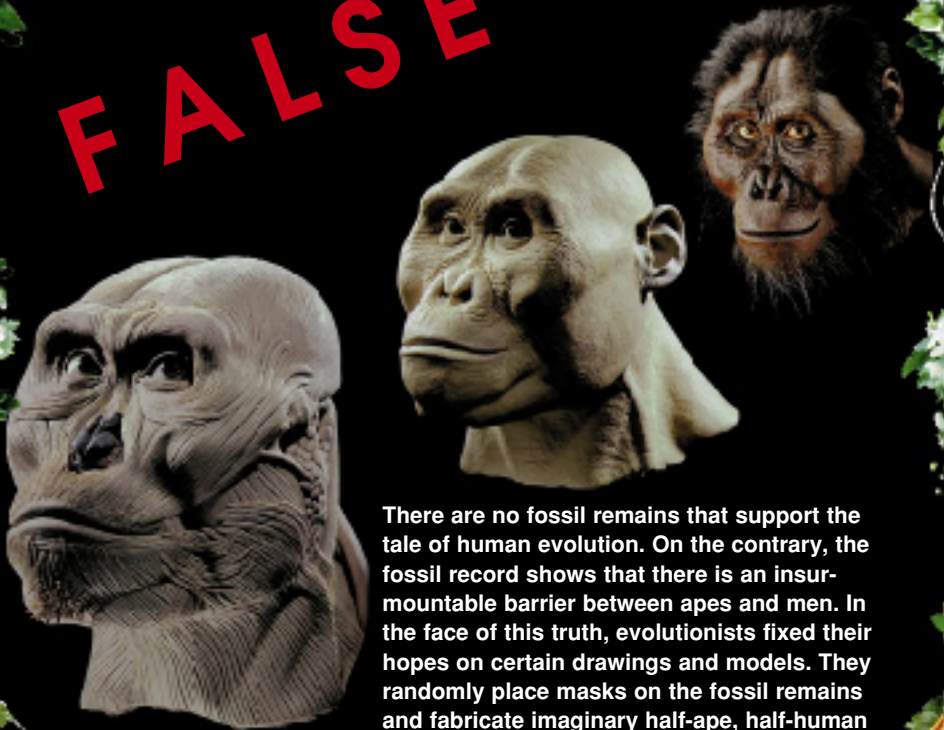
“Allah skapte dere ikke. Dere er etterkommere av aper, med andre ord er dere et avansert dyr.”

Sannheten er at Allah skapte mennesker. Sammenliknet med andre levende ting, er mennesker det eneste dyret som kan snakke, tenke, glede seg over ting, og ta beslutninger, er intelligent, kan grunnlegge sivilisasjoner og kan kommunisere på et høyere nivå. Allah er Den som har gitt disse egenskapene til menneskene.

Evolusjonister kan ikke frembringe beviser på at mennesker stammer fra apene

I vitenskapelige kretser, er det veldig viktig å kunne

FALSE

There are no fossil remains that support the tale of human evolution. On the contrary, the fossil record shows that there is an insurmountable barrier between apes and men. In the face of this truth, evolutionists fixed their hopes on certain drawings and models. They randomly place masks on the fossil remains and fabricate imaginary half-ape, half-human faces.

fremlegge beviser. Når man kommer med en påstand og ønsker at andre skal tro på det, må du vise til en eller annen form for bevis. For eksempel hvis du introduserer deg for noen og sier; "Mitt navn er Omar," og den andre personen sier; "Jeg tror ikke på at du heter Omar," så må du vise dem en eller annen form for bevis på at du heter Omar. Hva slags bevis kan du bruke? Et ID-kort kan representere bevis, eller en fødselsattest, pass, eller til og med karakterutskriften fra skolen, og mange andre ting. Hvis du viser noe av dette til en person, vil han tro på at du er den du sier du er.

La oss nå bruke et vitenskapelig eksempel. I det 18. århundre levde det en forsker som het Isaac Newton, og som sa at han hadde oppdaget tyngdekraften. Da folk spurte ham hvorfor han var så sikker, svarte han; "Når et eple faller fra et tre, faller det på bakken. Det blir ikke hengende i luften." Det betyr at det er en kraft som drar eplet mot bakken, en kraft han kalte "tyngdekraften".

Derfor må evolusjonister kunne vise til bevis for å bevise at teoriene deres er troverdige. For eksempel mener evolusjonsteorien at mennesker stammer fra apene. Derfor spør vi dem hvor de fikk ideene sine fra, og hva de er basert på.

Hvis menneskenes stamfedre virkelig var apene, burde vi ha funnet fossiler som er halvaper eller halvmenesker, for å få det bekreftet, men ingen slike fossiler har blitt funnet. Vi har bare funnet fossiler av mennesker og aper. Det betyr at evolusjonistene ikke har noen bevis på at aper er menneskenes stamfedre.

Evolusjonister prøver likevel å villedde folk med teoriene sine.

Can life emerge if all the conditions stipulated by evolutionists are met? Of course not! In order to show why not, let us carry out the following experiment: Place all the enzymes, hormones and proteins—everything that evolutionists regard as essential for life to form—into a barrel such as that pictured on the left page. Then mix all these substances, using all possible physical and chemical techniques. But whatever you do, no matter how long you wait, not a single living cell will emerge from that barrel.

Noen av triksene til evolusjonistene er:

1. Evolusjonister snakker om fossilene av en spesiell type arter som om de tilhører skapninger som var halvt aper eller halvt mennesker. Du har helt sikkert sett bilder av en av dem et eller annet sted. Evolusjonister bruker disse for å forsøke å lure folk. Sannheten er at slike skapninger aldri har eksistert. Før fantes det aper, og det fantes mennesker, akkurat som i dag, og disse var totalt separert og urelaterete til hverandre. Ingen av halvapene eller halvmenneskene som ble vist på bildet på forrige side har eksistert. Noe slikt er ikke mulig. Slik vi slo fast tidligere, har det aldri blitt funnet noen fossiler som underbygger den påstanden. Likevel prøver hele tiden evolusjonistene seg med nye triks. For eksempel da de sendte rundt et fossil som tilhørte en utryddet type aper, påstod de faktisk at den tilhørte en skapning som var en krysning mellom en ape og et menneske. Siden folk ofte ikke er så velinformerte om dette emnet, er det lett å få dem til å tro på det evolusjonistene sier.

2. Evolusjonistene behandler fossiler fra mennesker av andre raser som om de er halvaper eller halvmenneskelige skapninger.

Som vi vet, er det mange ulike typer etniske grupper i verden; afrikanere, kinesere, indianere, tyrkere, europeere, arabere, og mange andre. Selvfølgelig vil folk fra ulike etniske grupper ha forskjeller i utseendet. For eksempel vil kinesere ofte ha mandelformede øyne, og noen afrikanere har veldig mørk hud og krøllete hår. Når du ser en indianer eller en eskimo, vil du straks kunne se at de tilhører en annen etnisk gruppe. Tidligere fantes det

mange andre etniske grupper, og noen av kjennetegnene deres var kanskje annerledes fra de man finner hos folk i dag. For eksempel var skallen til menneskene som tilhørte neandertalerrasen større enn skallene til menneskene som lever i dag. Musklene deres var også mye sterkere enn våre.

På den andre siden bruker evolusjonistene forskjellene mellom de ulike rasene til å villedde folk. For eksempel vil de, når de finner en neandertalerskalle, si at; "Dette er skallen til menneskenes stamfedre som levde for titusenvis av år siden." Noen ganger er fossiler av skaller som har blitt funnet, mindre enn gjennomsittstørrelsen på skallen til dagens menneske. Mens han peker på en slik skalle, vil evolusjonisten si; "Eieren av denne skallen var akkurat ved å forandre seg fra ape til menneske."

Sannheten er at selv i dag, kan man finne mennesker fra enkelte etniske grupper med mindre skaller enn gjennomsnittet. For eksempel er volumet på skallene til urbefolkningen i Australia (aboriginere) ganske liten, men det betyr ikke at de er halvaper eller halvmennesker. De er helt normale mennesker, akkurat som du og alle andre er.

Følgelig kan man se at fossilene evolusjonistene fremlegger som bevis for at mennesker har utviklet seg fra aper, enten tilhørte tidligere arter av aper, eller fra mennesker som nå er utryddet. Det betyr at skapninger som er halvt menneske og halvt ape aldri har eksistert.

Den største forskjellen

Den største forskjellen mellom aper og mennesker, er at mennesker har sjel, mens aper ikke har det. Mennesker har bevissthet; de tenker, snakker og deler tankene sine til andre gjennom rasjonale setninger, de tar beslutninger, føler, utvikler smaker, kjenner til kunst, maling, de kan komponere sanger, synges, og er fulle av kjærlighet og moralske verdier. Alle disse evnene er unike for den menneskelige sjelen. Bare mennesker har disse unike kjenne-
netegnene.

Evolusjonister kan ikke svare på dette spørsmålet. For

Compared to cameras and sound recording devices, the eye and ear are much more complex, much more successful and possess far superior features to these products of high technology.

å kunne likne på et menneske, må en ape ha gjennomgått mange fysiske endringer, og må også ha utviklet andre kjennetegn som er unikt for mennesker. Er det en annen kilde i naturen som kan gi evnen til å male, tenke, komponere, til en ape? Selvfølgelig ikke! Allah skapte bare mennesker med disse evnene, og Han har ikke gitt dyrene noen av disse evnene.

Som vi har sett, er det totalt umulig for en ape å bli til et menneske. Mennesker har vært mennesker fra den dagen de ble skapt. Fisk har alltid vært fisk, og fugler har alltid vært fugler. Ingen skapning er stamfaren til en annen. Allah er Skaperen av alle mennesker, og alle levende ting. Grunnen til at evolusjonister påstår at mennesker er etterkommere av aper er på grunn av den fysiske likheten mellom oss. Likevel kan andre dyr på jorden likne enda mer på oss. For eksempel kan papegøyen på bildet snakke. Blekksprut har samme øyne som mennesker. Katter og hunder lytter og følger ordre, akkurat som et menneske. Hva ville du sagt at noen plutselig sa at mennesket stammet fra hunder, papegøyer eller blekkspruten? Som du ser, er det ingen forskjell mellom denne ideen, og historiene evolusjonistene har fabrikkert.

Allah er Skaperen av alt

Vår Herre er Han som har puttet milliarder av små biter av informasjon inn i et sted som er så lite at vi ikke engang kan se et uten spesielt utstyr.

Allah er Han som skapte oss, øynene våre, håret vårt og føttene våre.

Han er også Skaperen av familiene våre, foreldre, brødre og søstre, venner og lærere.

Allah er Han som skapte maten vi elsker, syltetøy, frokostblanding og pasta, og også frukt og grønnsaker som gjør oss friske og sunne. Hvis Allah ikke hadde skapt det, hadde vi aldri visste hvordan jordbær smaker.

Allah har også gitt oss smaks- og luktesans. Hvis Han ikke hadde gitt oss disse evnene, ville vi ikke ha kunnet smakt maten vi spiser. Da ville det vært det samme om vi spiste en potet eller en kake. Allah har ikke bare skapt nydelig mat som lukter godt, men Han har også gitt oss evner som gjør at vi kan nyte dem.

Du liker noen ting, og du bruker dem og ser på dem som noe spennende. Det kan være snakk om en dessert du liker å spise, et spill du liker å spille, eller en utflukt med folk du

Signals from an object affect the brain by turning into electrical signals. When we say we see something, we are actually experiencing the effect of electrical signals in our brain. The brain is closed off to light. The interior of the brain is pitch black, and no light can enter where the brain is. The area known as the visual cortex is pitch black, somewhere that light can never reach, darker perhaps than anywhere you have ever seen. But you watch a brightly colored world in that pitch dark.

er glad i. Uansett hva det er, må du aldri glemme at det er Allah som har gjort det mulig for deg å kunne glede deg over disse tingene.

Fordi Allah har så mye medlidenhet med deg, gir Han deg alltid koselige og vakre ting.

Til å begynne med, fantes det en tid du ikke eksisterte. Bare tenk på det, du fantes ikke før du ble unnfanget. Du var ingenting. Allah skapte deg. Han skapte deg utifra ingenting.

Vi må derfor være takknemlige til Allah, og si; "Åh, Allah, jeg er for alltid takknemlig til Deg og for alle velsignelsene jeg har fått." Hvis vi kommer i en situasjon vi ikke liker, burde vi be til Allah, fordi det er bare Han som kan gjøre ting bra igjen.

Allah lytter alltid til bønnene våre og svarer på dem. Allah vet hva vi tenker i dypet av hjertene våre; Han hører og svarer på hver bønn.

Det vi trenger, er å ofre våre hjerteligste takksigelser til vår Herre som skapte oss, verden og alle velsignelsene i den, og huske på at Allah alltid er med oss, og at Han ser oss og lytter til oss hele tiden, og vi må alltid oppføre oss så bra som mulig.

De svarte: «Priset være Du, vi vet ikke annet enn det Du har lært oss! Det er Du som er den Allvitende, den Vise.» (Surat al-Baqara, 32)